

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 254, letnik XXXI, ŠD Krašnja · December 2025, cena 2,00 €

ŽELIMO VAM MIRNE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
2026

DRUŠTVENI INFORMATOR

SREČNO 2026

Januar Prosinec

1. Č. Marija
2. P. Makarij
3. S. Genovefa ○
4. N. Angela
5. P. Simeon
6. T. Sv. trije kralji
7. S. Zdravko
8. Č. Severin
9. P. Julijan
10. S. Gregor ○
11. N. Pavlin
12. P. Tatjana
13. T. Veronika
14. S. Srečko
15. Č. Pavel
16. P. Marcel
17. S. Anton
18. N. Marjetka ●
19. P. Marij
20. T. Boštjan
21. S. Neža
22. Č. Cene
23. P. Rajko
24. S. Felicijan
25. N. Darko
26. P. Pavla ○
27. T. Janez
28. S. Peter
29. Č. Franc
30. P. Martina
31. S. Janez

Februar Svečan

1. N. Ignac ○
2. P. Marija
3. T. Blaž
4. S. Andrej
5. Č. Agata
6. P. Dora
7. S. Egidij
8. N. Janez
9. P. Polona ○
10. T. Viljem
11. S. Marija
12. Č. Damijan
13. P. Katarina
14. S. Valentin
15. N. Jurka
16. P. Julijana
17. T. Silvin ●
18. S. Simeon
19. Č. Julijan
20. P. Leon
21. S. Irena
22. N. Marjeta
23. P. Marta
24. T. Matija ○
25. S. Sergij
26. Č. Andrej
27. P. Gabrijel
28. S. Roman

Marec Sušec

1. N. Albin
2. P. Janja
3. T. Marin ○
4. S. Kazimir
5. Č. Janez
6. P. Nika
7. S. Tomaž
8. N. Janez
9. P. Franciška
10. T. 40 mučencev
11. S. Krištof ○
12. Č. Gregor
13. P. Kristina
14. S. Matilda
15. N. Klemen
16. P. Hilarij
17. T. Jerica
18. S. Edvard
19. Č. Jožef ●
20. P. Srečko
21. S. Benedikt
22. N. Vasilij
23. P. Jože
24. T. Gabrijel
25. S. Minka ○
26. Č. Maksima
27. P. Rupert
28. S. Janez
29. N. Ciril
30. P. Bogo
31. T. Benjamin

April Mali traven

1. S. Hugo
2. Č. Franc ○
3. P. Ljuba
4. S. Izidor
5. N. Vinko
6. P. Viljem
7. T. Darko
8. S. Albert
9. Č. Tomaž
10. P. Mehtilda ○
11. S. Leon
12. N. Lazar
13. P. Ida
14. T. Valerij
15. S. Helena
16. Č. Bernarda
17. P. Rudi ●
18. S. Konrad
19. N. Leon
20. P. Neža
21. T. Simeon
22. S. Leonida
23. Č. Jurij
24. P. Vojko ○
25. S. Marko
26. N. Marcellin
27. P. Jaroslav
28. T. Pavel
29. S. Robert
30. Č. Katarina

Maj Veliki traven

1. P. Jože ○
2. S. Boris
3. N. Aleksander
4. P. Cveto
5. T. Angel
6. S. Janez
7. Č. Stanko
8. P. Viktor
9. S. Gregor ○
10. N. Izidor
11. P. Žiga
12. T. Pankracij
13. S. Servacij
14. Č. Bonifacij
15. P. Zofka
16. S. Janez ●
17. N. Jošt
18. P. Erik
19. T. Ivo
20. S. Bernard
21. Č. Feliks
22. P. Milan
23. S. Željko ○
24. N. Suzana
25. P. Gregor
26. T. Zdenko
27. S. Janez
28. Č. Avguštin
29. P. Magdalena
30. S. Ivana
31. N. Angela ○

Junij Rožnik

1. P. Fortunat
2. T. Erazem
3. S. Pavla
4. Č. Franc
5. P. Valerija
6. S. Norbert
7. N. Robert
8. P. Menard ○
9. T. Primož
10. S. Marjeta
11. Č. Srečko
12. P. Janez
13. S. Anton
14. N. Vasilij
15. P. Vid ●
16. T. Beno
17. S. Dolfe
18. Č. Marko
19. P. Julijana
20. S. Silverij
21. N. Alojz ○
22. P. Ahac
23. T. Kresnica
24. S. Janez
25. Č. Hinko
26. P. Stojan
27. S. Ema
28. N. Hotimir
29. P. Peter, Pavel
30. T. Emilija ○

1. 1. in 2. 1. - Novo leto; 8. 2. - Prešernov dan, 17. 2. - Pust, 18. 2. - Pepelnica; 29. 3. - Premik ure na poletni čas; 5. 4. - Velika noč, 6. 4. - Velikonočni ponedeljek, 27. 4. - Dan upora proti okupatorju; 1. 5. in 2. 5. - Praznik dela, 24. 5. - Binkošti; 8. 6. - Dan Primoža Trubarja, 8. 6. - Sv. rešnje telo, 25. 6. - Dan državnosti

Julij Mali srpan

1. S. Bogoslav
2. Č. Marija
3. P. Irenej
4. S. Urh
5. N. Anton
6. P. Bogomila
7. T. Ciril, Metod ○
8. S. Špela
9. Č. Veronika
10. P. Ljubica
11. S. Olga
12. N. Mohor
13. P. Evgen
14. T. Franc ●
15. S. Vladimir
16. Č. Marija
17. P. Aleš
18. S. Miroslav
19. N. Vincenc
20. P. Marjeta
21. T. Danilo ○
22. S. Majda
23. Č. Branislav
24. P. Kristina
25. S. Jakob
26. N. Ana
27. P. Sergij
28. T. Zmago
29. S. Marta ○
30. Č. Julita
31. P. Ignac

Avгуст Veliki Srpan

1. S. Peter
2. N. Alfonz
3. P. Lidija
4. T. Dominik
5. S. Marija
6. Č. Ljubo ○
7. P. Kajetan
8. S. Miran
9. N. Janez
10. P. Lovrenc
11. T. Suzana
12. S. Klara ●
13. Č. Lilijana
14. P. Demetrij
15. S. Marija
16. N. Rok
17. P. Pavel
18. T. Helena
19. S. Ljudevit
20. Č. Bernard
21. P. Ivana ○
22. S. Timotej
23. N. Filip
24. P. Jernej
25. T. Ludvik
26. S. Viktor
27. Č. Jože
28. P. Avguštin ○
29. S. Janez
30. N. Roza
31. P. Rajko

September Kimavec

1. T. Tilen
2. S. Štefan
3. Č. Dora
4. P. Zalka ○
5. S. Lovrenc
6. N. Zaharija
7. P. Marko
8. T. Marija
9. S. Peter
10. Č. Nikolaj
11. P. Milan ●
12. S. Gvido
13. N. Filip
14. P. Rasto
15. T. Nikodem
16. S. Ljudmila
17. Č. Francišek
18. P. Irena ○
19. S. Suzana
20. N. Svetlana
21. P. Matej
22. T. Mavricij
23. S. Slavojko
24. Č. Nada
25. P. Gojmir
26. S. Justina ○
27. N. Kozma, Damjan
28. P. Venčeslav
29. T. Mihael
30. S. Sonja

Oktober Vinotok

1. Č. Julija
2. P. Bogumil
3. S. Terezija ○
4. N. Franc
5. P. Marcel
6. T. Vera
7. S. Marko
8. Č. Brigita
9. P. Abraham
10. S. Danijel ●
11. N. Milan
12. P. Maks
13. T. Edvard
14. S. Veselko
15. Č. Terezija
16. P. Jadviga
17. S. Marjeta
18. N. Luka ○
19. P. Etbin
20. T. Irena
21. S. Urška
22. Č. Vendelin
23. P. Severin
24. S. Rafael
25. N. Darija
26. P. Lucijan ○
27. T. Sabina
28. S. Simon
29. Č. Ida
30. P. Marcel
31. S. Bolfenk

November Listopad

1. N. Severin ○
2. P. Dušanka
3. T. Silva
4. S. Drago
5. Č. Zahar
6. P. Lenart
7. S. Engelbert
8. N. Bogomir
9. P. Teodor ●
10. T. Andrej
11. S. Martin
12. Č. Emil
13. P. Stanislav
14. S. Nikolaj
15. N. Polde
16. P. Jerica
17. T. Gregor ○
18. S. Roman
19. Č. Elizabeta
20. P. Srečko
21. S. Marija
22. N. Cilka
23. P. Klemen ○
24. T. Janez
25. S. Katarina
26. Č. Konrad
27. P. Virgil
28. S. Jakob
29. N. Radivoj
30. P. Andrej

December Gruden

1. T. Marijan ○
2. S. Blanka
3. Č. Franc
4. P. Barbara
5. S. Savo
6. N. Miklavž
7. P. Ambrož
8. T. Marija
9. S. Valerija ●
10. Č. Smiljan
11. P. Danijel
12. S. Aljoša
13. N. Lucija
14. P. Dušan
15. T. Kristina
16. S. Albina
17. Č. Lazar ○
18. P. Teo
19. S. Urban
20. N. Julij
21. P. Tomaž
22. T. Mitja
23. S. Viktorija
24. Č. Eva ○
25. P. Božič
26. S. Štefan
27. N. Janez
28. P. Živko
29. T. David
30. S. Evgen ○
31. Č. Silvester

15. 8. - Marijino vnebovzetje, 17. 8. - Združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom; 15. 9. - Vrnitev Primorske k matični domovini, 23. 9. - Dan slovenskega športa; 25. 10. - Dan suverenosti in Premik ure na zimski čas, 31. 10. - Dan reformacije; 1. 11. - Dan spomina na mrtve, 23. 11. - Dan Rudolfa Maistra; 25. 12. - Božič, 26. 12. - Dan samostojnosti in enotnosti

SREČNO 2026 IZ UREDNIŠTVA

Spoštovane bralke in spoštovani bralci,

leto se neizogibno bliža koncu, in nas počasi, a vztrajno vodi k premlevanju občutkov in spominov, ki smo jih nabrali v preteklem letu.

Izzivom seveda nikoli ni konca in se le tem ne bomo utegnili izogniti, lahko pa jih z nekaj vztrajnosti in iznajdljivosti spremenimo v priložnosti za osebno rast.

Tako vam polagamo na srce, da naj v letu 2026 izzivi postanejo priložnosti, da vam zdravje služi, ter da si občasno dovolite vzeti tudi trenutek zase in za svoje bližnje.

Da se boste lažje znašli v novem letu 2026 vsaj časovno, najdete na levi strani priročni koledar (prikladno smo dodali še črto za odrez).

Na tem mestu gre seveda še zahvala vsem društvom, ustvarjalcem, dopisnikom, fotografom in drugim, ki pomagata pri ustvarjanju glasila Društveni Informator. Hvala prav vsem za vaš trud in vztrajnost, s katerima lahko še naprej ustvarjamo in beležimo spomine naše skupnosti.

Srečno 2026, pa do naslednjega kroga.

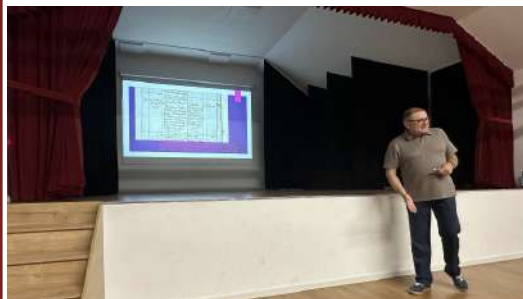
**Uredništvo
Informatorja**

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

KUD FRAN MASELJ PODLIMBARSKI KRAŠNJA V ZNAMENJU 70. OBLETNICE

V društvu smo v okviru praznovanja 70. obletnice, poleg osrednje prireditve septembra pripravili kar nekaj spremljajočih dogodkov.

pisma ter na dr. Jakoba Zupana, sodobnika Prešerna, Čopa in Kastelica. Ta je pisal v Kranjski čebelici, zbral in objavil 500 slovenskih pregovorov, z Vodnikom pripravil prvi komentar ob odkritju Brižinskih spomenikov, prvi začel t. i. črkarsko pravdo ter obvladal kar 17 jezikov.

Gospodu Mateju Kotniku se lepo zahvaljujemo, da je z nami delil izjemno zanimive podatke in odkritja o našem kraju.

19. septembra smo v Društveni dvorani gostili gospoda Mateja Kotnika, ki nam je v svojem predavanju razkril marsikaj zanimivega o našem domačem kraju. Že v uvodu nas je spomnil, da je 19. september obletnica smrti Frana Maslja Podlimbarskega in J. V. Valvasorja.

Povedal nam je, da je cesar Jožef II. marca 1784 prespal pri Španu v Krašnji, kar je sicer že dobro znano, vendar nas je spomnil tudi na razlog njegove izbire. Krašnja je bila namreč tedaj kraj z največ prebivalci v Črnem grabnu – kar 182 duš – zato so lahko zgledno oskrbeli cesarjevo vojsko in spremstvo. Izpostavil je tudi, da je bila Španova domačija v lasti Zupanovih.

Rodbina Zupan pa ni bila znana le v domačem okolju, temveč so njeni posamezni člani pustili pomemben pečat tudi širše. Spomnil nas je na Sebastjana Zupana, drugega župnika v župniji na Brdu in revizorja Japljevega prevoda Svetega

Besedilo: Mojca Avbelj Korošec

Foto: Romana Močnik Žavbi

Ob praznovanju obletnice smo se spomnili še ene pomembne dejavnosti KUD Fran Maselj Podlimbarski in v soboto, 22. novembra, otvorili prodajno razstavo likovnih del, nastalih v okviru ex tempora.

Ex tempore v slikarstvu pomeni ustvarjanje na licu mesta, v omejenem času in brez priprav; od umetnika zahteva iskren odziv na trenutek, na svetlobo in na prostor, zato so ta dela tako živahna in spontana.

Spomnili smo se, da je pred skoraj štirimi desetletji v društvu začela delovati slikarska delavnica pod vodstvom akademskega slikarja Daniela Fuggerja. Člani so se tedensko dobivali v krašnjiški šoli, kjer so se učili različnih tehnik, medgeneracijsko druženje pa je povezovalo otroke, mladostnike, odrasle in upokojece. Iz teh srečanj so najprej nastale razstave, kmalu pa tudi ideja o organizaciji ex tempora. Prvi je bil izveden konec osemdesetih let, udeleževali pa so se ga tako domači slikarji kot člani likovnih društev iz Domžal, Mengša, Radomelj ter številni ustvarjalci iz različnih koncev Slovenije.

V Krašnjo so prihajali tako samouki kot akademsko izobraženi slikarji, ki so v desetletjih ustvarili bogat opus del. Ta ohranjajo podobe naše okolice, dogodkov ter motivov, ki jih marsikje ni več. Čeprav se je zanimanje za skupinsko ustvarjanje sčasoma zmanjšalo, je ex tempore ostal tradicija društva vse do leta 2019. Ustvarjalci so upodabljali krajino, hiše in poti, motive iz knjižnih del domačih pisateljev, prizore ob poti potujoče knjižnice ali pa preprosto trenutni navdih.

Ex tempore je več kot umetniško srečanje – je način, da ujamemo svet, preden izgine, in ohranimo trenutek v času, ki se nenehno spreminja.

Besedilo: Mojca Beguš Tič

Foto: Mojca Žavbi Tič

Dan za prodajno razstavo smo v Društveni dvorani z veliko mero nostalgije obujali spomine na velik gledališki projekt iz leta 1997, ki je tako na odru kot zunaj njega povezal celotno vas Krašnja oziroma celotno krajevno skupnost.

Predstava Potresna povest, ki jo je režiral gospoda Peter Militarov, nastala po knjižni predlogi našega Frana Maslja, je k sodelovanju privabila igralce vseh starostnih obdobj.

Z veliko angažiranostjo in truda Vere Beguš je tedaj nastala osupljiva uprizoritev, ki je tudi ob projekciji v občinstvu vzbudila nešteto spominov. Obiskovalci so prepoznavali sebe, svoje starše, stare starše, brate, sestre in sosede – tudi tiste, ki jih danes žal ni več med nami.

Med prisotnimi je bilo več ustvarjalcev, ki so pred 28 leti sodelovali pri predstavi. Po skoraj treh desetletjih so znova stopili na oder in s tem simbolično povezali preteklost s sedanjostjo.

Besedilo: Mojca Avbelj Korošec

Foto: Romana Močnik Žavbi

Zadnjo soboto, 29. novembra, pred adventnim časom smo se tradicionalno zbrali in skupaj ustvarjali adventne venčke ter drugo praznično dekoracijo. Letos so se nam pridružile tudi preužitkarice, ki so z nami velikodušno delile svoje dragoceno znanje pletenja kit iz slame.

Druženje je minilo v prijetnem vzdušju, nastalo pa je veliko čudovitih in skrbno izdelanih prazničnih okraskov.

Besedilo: Mojca Avbelj Korošec

Foto: Mojca Žavbi Tič

Poleg dogodkov, povezanih z našo obletnico, se je 17. oktobra po dolgem počitniškem odmoru ponovno srečal tudi Bralni krožek. Poleti smo Slovenijo spoznavali skozi oči Američana Noaha Charneya, ki že več let živi in ustvarja pri nas.

Jureta Godlerja poznamo predvsem kot igralca in komika, nekoliko manj pa je znano njegovo literarno ustvarjanje. Člani krožka smo čez poletje prebirali različna njegova dela. Pred počitnicami pa smo si zadali tudi eno bolj zahtevno nalogo: ponovno smo posegli po srednješolski klasiki, Cervantesovem večnem Don Kihotu. Primerjati naše nekdanje in današnje razumevanje tega dela se je izkazalo za zelo zanimivo izkušnjo.

Na naslednjem srečanju, ki bo januarja, bomo izmenjali mnenja o delu Adama Kaya Sveta noč, zgaran na moč ter o biografiji našega priznanega igralca Rada Poliča – Raca.

Besedilo in foto: Mojca Avbelj Korošec

ČLANI OTROŠKE DRAMSKE SKUPINE OB KONCU LETA POKLONILI PRIJAZNOST IN ŽAREK LUČI

V letošnjem šolskem letu dramski krožek obiskuje 8 učencev. Po večini obiskujejo krašnja šola, tri dekleta pa kljub odhodu na Brdo, ob ponedeljkih popoldne še vedno rade prihajajo v Društveni dom na vaje. Od septembra so mladi igralci pod mentorstvom Brine Tič pridno vadili igrice Pokloni prijaznost in žarek luči. 3. decembra so se predstavili staršem, naslednji dan pa so igrice zaigrali otokom, ki jih je v naši krajevni skupnosti obiskal Miklavž. Tudi mladi igralci so se razveselili Miklavževih daril, še bolj pa zaslužene pice v baru Pod lipo.

S krožkom bodo nadaljevali po novem letu, takrat bodo začeli z učenjem nove predstave.

Mojca Beguš Tič

*Tisoč in tisoč zvezd je nad nami, tisoč in tisoč zvezd je med nami,
naj gre po svetu – rama ob rami – svetloba z nami.*

(T. Pavček)

**KUD Fran Maselj Podlimbarski Krašnja
želi vsem članom in podpornikom društva
blagoslovljene božične praznike v novem letu pa obilo
kulturno-umetniških užitkov in doživetij.**

SVETI MIKLAVŽ V KS KRAŠNJA

V četrtek, 4. 12. 2025, je Sveti Miklavž v spremstvu angelov in parkeljnov ponovno obiskal otroke naše Krajevne skupnosti. Ti so ga pričakali v dvorani Društvenega doma v Krašnji.

Ker ima Sveti Miklavž s svojim spremstvom v tem času veliko dela z obdarovanjem otrok po vsem svetu, je bilo nanj treba malce počakati. Da je čakanje minilo hitreje, je poskrbela otroška gledališka skupina iz KUD Fran Maselj Podlimbarski. Zaigrali so namreč kratko igrico z naslovom „Pokloni prijaznost in žarek luči“. Tako njim kot mentorici Brini Tič se iskreno zahvaljujemo za vložen trud in čas.

Darila je letos prejelo 55 otrok, od letnika 2018 do vključno 2024. Med obdarovanimi otroki je bilo 26 deklic in 29 dečkov.

Želimo si, da bodo naši otroci še naprej tako pridni, da jih bo Sveti Miklavž z veseljem obiskal in obdaroval tudi v naslednjem letu.

Robi Pervinšek

KAKO SMO V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA GLASOVALI NA ZAKONODAJNEM REFERENDUMU O ZAKONU O POMOČI PRI PROSTOVOLJNEM KONČANJU ŽIVLJENJA

V nedeljo, 23. novembra 2025 je na volišču v POŠ Krašnja za področje KS Krašnja, med 7. in 19. uro potekal zakonodajni referendum o Zakonu o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja.

V volilni imenik za volišče je bilo vpisanih 624 volilnih upravičencev.

Oddanih glasovnic je bilo 285 (45,67 %), od katerih je bilo veljavnih 282 glasovnic (98,95 %). Neveljavne so bile 3 glasovnice (1,05%).

ZA je glasovalo 91 volivcev (32,27 %), PROTI pa je glasovalo 191 volivcev (67,73 %).

Iz navedenih podatkov o glasovanju na volišču, ki so bili javno objavljeni z obvestilom volilnega odbora na vходу v POŠ Krašnja je razvidno, da volivci v KS Krašnja **Zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja niso podprli.**

Marjan Štrukelj

FUNKCIONALNA VADBA NA OŠ KRAŠNJA V SEZONI 2025/2026

Na Osnovni šoli Krašnja tudi v sezoni 2025/2026 poteka funkcionalna vadba, ki je namenjena krepitvi splošne moči ter razvijanju splošne vzdržljivosti. Vadba se odvija enkrat tedensko, in sicer ob torkih ob 20. uri.

Tudi letos se je zbralo lepo število udeležencev, ki pridno in z veliko vneme vadijo. Pohvaliti jih gre za dokaj redno udeležbo, saj s tem pomembno prispevajo k svojemu zdravju in dobremu počutju. Program se na šoli uspešno izvaja že kar nekaj sezon, kar potrjuje njegovo priljubljenost in kakovost.

Funkcionalna vadba tako ostaja ena izmed stalnic športnega utripa naše občine.

Aleš Mežnaršič

PONEDELJKOVA TELOVADBA OB 19. URI – ČAS, KI GA ŽENSKÉ NAMENIMO SEBI

Vsak začetek tedna nosi svojo energijo. Nekatere žene jo izkoristijo za načrtovanje, druge za umirjen korak nazaj, vse pa iščemo način, kako se v hitrem tempu življenja ustaviti, zadihati in poskrbeti zase. V OŠ Krašnja se vsak ponedeljek ob 19. uri srečuje skupina žensk, ki si redno vzame čas za nekaj, kar bi morala vsaka – za svoje telo, zdravje in dobro počutje.

Telovadba je zasnovana posebej za ženske vseh starosti in različnih telesnih pripravljenosti. Ni pomembno, ali že dolgo redno vadite ali pa ste se odločile narediti prvi korak k bolj aktivnemu življenju. V skupini boste našle sprejemajoče okolje, podporo in občutek, da ste del nečesa, kar je ustvarjeno z mislijo na vas. Naša skupna nit je preprosta: želimo biti mobilne, gibljive in močne, ne le danes, temveč tudi v prihodnjih letih.

V sodobnem življenjskem slogu dolgih sedenj, hitrih opravkov in stalnega stresa ženske pogosto pozabimo na telo in njegovo potrebo po gibanju. Posledice pa hitro občutimo: napet vrat, bolečine v hrbtu, šibkejša stabilnost, slabša gibljivost ramen in kolkov, zmanjšana kondicija ter občutek utrujenosti. Prav zato je ponedeljkova telovadba zasnovana tako, da korigira ravno tiste gibalne vzorce, ki jih zaradi vsakodnevnih naporov najhitreje izgubimo.

Vadba poteka v treh sklopih. Začnemo s kratko aktivacijo telesa, s katero prebudimo mišice in pripravimo sklepe na gibanje. Sledi del, namenjen mobilnosti – nežnim, tekočim gibom, ki vračajo telesu mehko, elastičnost in razbremenijo preobremenjene dele. Posebno pozornost namenjamo hrbtenici, medenici in ramenskemu obroču, saj se prav tu najpogosteje pojavljajo težave sodobne ženske. Vadba se zaključuje z vajami za moč in stabilizacijo, ki so ključne za zdravo držo, preprečevanje poškodb in funkcionalno gibanje v vsakdanjem življenju.

A čeprav je telovadba strokovno zasnovana, je njena največja vrednost v nečem drugem – v skupnosti. Ponedeljkovi večeri niso le vadba; so srečanje, sprostitve, iskren smeh in občutek pripadnosti. Vsaka ženska pride s svojo zgodbo, obremenitvami in cilji, a med vadbo se vse razlike zabrišejo. V prostoru nastane čudovita energija sprejemanja, spodbude in povezanosti. Velikokrat prav udeleženke povedo, da v telovadnico ne pridejo samo zaradi gibanja, temveč tudi zaradi občutka, da tam končno naredijo nekaj samo zase.

Naš cilj je preprost in dolgoročen: ostati mobilne, gibljive in močne, tako fizično kot psihično. Želimo, da ženske vstopajo v nov teden samozavestne, sproščene in polne energije. Da v vsakdanjem življenju lažje dvignejo vrečko iz trgovine, bolj lahkotno stopajo po stopnicah, brez bolečin sedijo za računalnik ali vstanejo s tal. In kar je najpomembnejše – da se počutijo dobro v svojem telesu.

Vabljeni vse ženske, ki si želite narediti nekaj dobrega zase. Ne potrebujete predznanja, posebne opreme ali vrhunske kondicije – le udobna oblačila, stekleničko vode in željo po gibanju. Vrata so odprta, skupina pa vedno pripravljena sprejeti nove obraze.

Naj bodo ponedeljkovi večeri tisti trenutek v tednu, ko se ustavimo, zadihamo in poskrbimo za svoje telo. Ker, ko poskrbimo zase, lahko z več lahkotnosti in energije poskrbimo za vse ostalo.

Tina

DOBRODELNI MOŠNJIČEK ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

ZAKLJUČILO SE JE ŽE ENAINDVAJSETO
LETO ZBIRANJA PROSTOVOLJNIH
PRISPEVKOV V DRUŠTVENI
DOBRODELNI MOŠNJIČEK.

Leto se bliža h koncu in v ŠD Krašnja smo ponovno zaključili z dobrodelno akcijo zbiranja prostovoljnih prispevkov, z namenom, da jih skupaj z vsemi, ki so prispevali svoj dar, namenimo za čimbolj koristno pomoč.

V letošnji dobrodelni mošnjiček se je zbralo **100,00 €** prostovoljnih prispevkov, v vseh dosedanjih enaindvajsetih letih pa že **11.358,61 €**. Od tega zneska so 47,70 € prispevali posamezni darovalci, preostanek pa je prispevalo športno društvo Krašnja.

Društvo se je odločilo, da bo letošnji zbrani znesek namenilo ŽUPNIJI KRAŠNJA, kot prispevek za plačilo vzdrževalnih del v cerkvi Sv. Tomaža in v župnišču, katera so se izvajala v tem letu.

Naj ob tem dodamo in se gospodoma Bernardu in Gregorju prav lepo zahvaljujemo za razumevanje in sodelovanje, ko nam z veseljem dovolita, da smemo v času večjih prireditev za parkirišče uporabiti tudi cerkveni prostor.

Vsem darovalcev se še enkrat prisrčno zahvaljujemo.

ŠD Krašnja bo tudi v letu 2026 nadaljevalo z zbiranjem prostovoljnih prispevkov, za katere upamo, da se jih bo v **mošnjičku** nabralo kar največ.

Kako lahko prispevate prostovoljni prispevek?

Z nakazili na društveni TRR številka: SI56 0230 2001 6496 113 s pripisom » za mošnjiček 2026.«

Naslov društva je: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica.

Prostovoljne prispevke boste lahko prispevali tudi v času trajanja večjih športnih prireditev (Šrauov spominski pohod in Teku za krof, lahko pa tudi po dogovoru s predsednikom društva na tel. številka: 041 292 550 (Darko Tič).

Marjan Štrukelj

VRTEC MEDO

PREDSTAVITEV ŠPORTNE DEJAVNOSTI ZA OTROKE

V mesecu septembru so se otroci iz vrtca Medo OE Krašnja udeležili uvodnih predstavitev športnih dejavnosti. Predstavili so se Plesna šola Miki, Karate klub Judo in Nogometni klub Črni graben.

Na zanimiv in igriv način so se otroci srečali s športnimi disciplinami in se navdušili nad športnimi pedagogi. S strani pedagogov so dobili povabilo k vpisu v posamezni klub.

Natalija Mlakar Butalič

TEDEN OTROKA

V tednu otroka od 6. 10. do 10. 10. 2025 smo v vrtcu Medo, OE Krašnja, izpeljali različne dejavnosti na temo: Prijaznost ti bo krila dala, vedno reci prosim in hvala.

V ponedeljek smo se pridružili pohodu za krof. Sončki so se odpravili na Limbarsko goro, mlajši otroci pa v okolico vrtca. Lepo se zahvaljujemo ŠKD Krašnja za podarjene krofe.

V torek smo se tradicionalno družili s šolarji s prehajanjem iz učilnic v učilnice in se poigrali ter družili ob igri. Ob animiranih filmih smo si pogledali, kako risani junaki uporabljajo besede prosim in hvala.

V naslednjih dneh smo se odpravili v gozd in izvedli dejavnosti v gozdu. Otroci so raziskovali gozdna tla z lupami in si jih ogledali ter na pripravljeno podlogo prinašali ujemajoče barve jeseni. Pri tem so morali biti sodelovalni in prijazni.

Teden smo zaključili z lutkovno predstavo Čarobne besede: prosim in hvala. Predstava nas je popeljala po gozdnih tleh dveh škratkov, ki sta gozdne prijatelje prosila za pomoč pri njuni poti. Na koncu sta srečno prišla v drugi del gozda. Pot jima je prekrizal prijatelj Godrnjavček, ki ni imel take sreče in ga je med potjo poslinil slinasti polž, jež ga je popikal in potoček mu je dal suho vrbovo vejo, da je padel v vodo. Veverica mu je na koncu vrgla storž na glavo, da mu je zrasla ogromna buška. Začudena prijatelja sta ga najprej vprašala, če je gozdne prebivalce lepo prosil za pomoč. Na to je Godrnjavček čisto pozabil. Škratka sta ga podučila, da sta besedi prosim in hvala čudežni. Sama sta se za vse, kar sta prosila, tudi lepo zahvalila.

V prijaznosti in vljudnosti je prava moč, ki povezuje ljudi, krepi razumevanje, spodbuja sodelovanje, pomirja prepire in nas uči, kako pomembno je skrbeti drug za drugega in za svet okoli nas. Besedi prosim in hvala sta majhni, a zelo pomembni – kažeta spoštovanje in hvaležnost.

Natalija Mlakar Butalič

KOSTANJEV PIKNIK V VRTCU MEDO

Na lepo jesensko novembrsko sredo smo starše povabili na Kostanjev piknik v Krašnjo, kjer deluje enota vrtca Medo. Zbrali smo se z namenom da preživimo popoldan nekoliko drugače in se malo razgibamo ter sproščeno po družimo.

Za starše smo pripravili krajši sprehod z lučkami ob Radomlji. Hodili smo po poti, kjer se nam je polna luna kazala v vsej svoji veličini. Po poti smo si prižgali svetilke in pričarali prav poseben sprevod po celotni Krašnji. Ko smo se vračali proti igrišču nas je že od daleč vabil vonj po pečenem kostanju. Sladokusci so si privoščili vroč čaj ali vročo čokolado in prigriznili jabolčni zavitek. Pogovori, nasmehi in dobra volja so nam pregnali vsakodnevne skrbi in veselje se je naselil v prav vsako srce. Sproščeno druženje je še en dragocen trenutek za krepitev medsebojnih vezi, obujanje spominov in hkrati ustvarjanje novih. Ob takih trenutkih se spomnimo, da je toplina, ki jo ustvarimo drug z drugim, največji jesenski dar.

Za jabolčni zavitek se zahvaljujemo podjetju Pečjak. Prav tako se zahvaljujemo KS Krašnja in PGD Krašnja za pomoč pri pripravi izvedbe našega druženja.

Natalija Mlakar Butalič

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK TUDI V VRTCU MEDO OE KRAŠNJA

V petek, 21. 11. 2025, se je v vrtcu odvijal tradicionalni slovenski zajtrk. Namen zajtrka je spodbujanje in ozaveščanje o pomenu lokalno pridelane hrane. Nagovarja nas k zdravemu načinu prehranjevanja in k strmenju zdravega življenjskega sloga.

Vrtec Medo, OE Krašnja je v svojo sredino povabil lokalne čebelarje. Ti so nam predstavili svoje delo in pripomočke, ki jih uporabljajo pri rokovanju s čebelami. V živo smo si ogledali tudi svečano oblačilo čebelarjev, saj je čebelarka prišla v oblečena v to oblačilo. Pojasnila je, da imajo tako oblačilo oblečeno, ko gredo na pomembne dogodke, me drugimi je tudi tradicionalni slovenski zajtrk. Predstavili so še zaščitna oblačila, ki jih uporabljajo pri rokovanju s čebelami, ter njihovo delo in pomen čebel samih.

V avli smo pripravili stole in mize ter jih aranžirali z likovnimi izdelki otrok. V družbi čebelarjev smo pojedli zajtrk, in sicer maslo, med, domači kruh, jabolka ter popili domače mleko. Na koncu smo ob zvokih kitare in harmonike zapeli znano Slakovo pesem Čebelar in v prijetnem vzdušju obeležili slovenski zajtrk.

Natalija Mlakar Butalič

NAŠA EKSURZIJA NA GORENJSKO

V sredo, 1. oktobra, smo petošolci doživeli res pravo pustolovščino! Že na avtobusu je bilo veselo in malce vznemirljivo, saj smo v vlogah turističnih vodičev predstavljali značilnosti krajev skozi katere smo se peljali oz. smo jih obiskali. Toda pravo dogajanje se je začelo na Bledu.

Najprej smo odšli na Blejski grad, ki se dviga visoko nad jezerom. Po grajskih sobanah smo spoznali, kako so nekoč živeli graščaki, nato pa smo skoraj stopili v srednji vek. Pred nami so zaplesali srednjeveški plesi, zaslišalo se je žvenketanje mečev, nekdo je celo bruhal ogenj! Najpogumnejši smo se preizkusili v streljanju z lokom in hitro ugotovili, da to sploh ni tako preprosto. Nato smo prisluhnili lepi, a malo skrivnostni legendi o nastanku Blejskega jezera.

Pot nas je vodila naprej v Bohinj. Tam smo se vkrcali na ladjico in se popeljali po jezeru. Voda je bila mirna kot ogledalo, okoli pa mogočne gore – pravi raj za oči! Po vožnji nas je že čakalo kosilo. Dunajski zrezek, hrustljav pomfri, sveža solata in sladek jabolčni zavitek – mmm, še zdaj nam gre na smeh, ko se spomnimo, kako smo se oblizovali.

A dogodivščin še ni bilo konec. Podali smo se proti slapu Savica. Pot je bila strma, a ko smo končno prispeli do vrha, nas je očaral veličasten slap, ki se je sredi skal razpenil v zelenkasti tolmun. Vsi smo obstali in samo občudovali to čudovito moč narave.

Domov smo se vrnili utrujeni, a polni vtisov. Ekskurzija na Gorenjsko je bila res nepozabna – dan, ki ga bomo še dolgo nosili v srcu.

Petošolci

POHOD ZA KROF

Že nekaj let se z učenci PŠ Krašnja za prvi športni dan v šolskem letu odpravimo na »Pohod za krof«. Vzpon iz Krašnje do Krajnega Brda je navadno najtežji za kakega prvošolca ali prvošolko, v zadnjem času pa za skupino sopiha tudi kak učenec oz. učenka iz višjega razreda.

Tokrat smo pohod izvedli že v četrtek, 2. oktobra. Za razliko od prejšnjih let ga nismo začeli v megli. Ta ni ležala niti v bližnjih kotanjah, zato je bil razgled na dolino s Ciclja in iz Krajnega Brda res lep.

Prijetno je bilo tudi druženje in raziskovanje gozda, ki si ga vsakokrat privoščimo na istem mestu. Vrečke in žepi šolarjev so se hitro polnili s kostanji in drugimi zanimivimi najdbami.

Najslajše pa nas je čakalo na koncu, saj smo se na šolskem igrišču, ki so ga greti topli sončni žarki, posladkali s krofi. Za slednje se najlepše zahvaljujemo Športnemu društvu Krašnja, ki ga vodi gospod Darko Tič, in vodstvu GP Trojane!

Katarina Bergant

Foto: Katarina Bergant, Helena Urbanija

TEDEN OTROKA NA PŠ KRAŠNJA POD GESLOM »PRIJAZNOST TI BO KRILA DALA – VEDNO RECI PROSIM IN HVALA«

V tednu od **6. do 10. oktobra** je na **podružnični šoli v Krašnji** vladalo posebno, toplo vzdušje. Medtem ko so se učenci 3.c ves teden urili v plavanju, smo ostali na šoli obeležili **Teden otroka**, ki je bil letos posvečen prijaznosti, hvaležnosti in lepima besedama, kot sta *prosim* in *hvala*.

Vsak dan nas je čakalo nekaj novega, zanimivega in prijetnega. Teden smo začeli sproščeno – ogledali smo si **film ali risanko** in ob tem uživali ob **kokicah**, ki so dišale po celi šoli. Sredi tedna smo si privoščili **čajanko** in se ob skodelici toplega čaja pogovarjali o prijaznosti in hvaležnosti.

Našo šolo je okrasilo **drevo hvaležnosti**, na katerega smo zapisali, **za kaj smo hvaležni** – nekateri za prijatelje, drugi za družino, šolo, naravo ali hišne ljubljence. Igrali smo se **družabne igre**, se **plesno zavrteli**, risali z nogami in se eno šolsko uro **družili z otroki iz vrtca**, kar je prineslo veliko veselja in smeha. Šolarji si tovrstnih druženj želijo še več.

Eden izmed najbolj zabavnih dni je bil narobe dan oz. **dan pižam**, ko smo prišli v šolo kar v udobnih pižamah, ter **rumeni dan**, ko smo si nadelali vsaj eno oblačilo rumene barve, ki je simbol prijaznosti in topline. Seveda nismo pozabili niti na **branje**, saj prijazne misli najlepše rastejo ob knjigah in zgodbicah.

Teden otroka je hitro minil, a v naših srcih so ostale **lepe misli in prijazna dejanja**, ki jih bomo nosili s sabo vse leto.

V tednu od **6. do 10. oktobra** je na **podružnični šoli v Krašnji** vladalo posebno, toplo vzdušje. Medtem ko so se učenci 3.c ves teden urili v plavanju, smo ostali na šoli obeležili **Teden otroka**, ki je bil letos posvečen prijaznosti, hvaležnosti in lepima besedama, kot sta *prosim* in *hvala*.

Helena Urbanija

VAJA EVAKUACIJE NA PODRUŽNIČNI ŠOLI V KRAŠNJI

V četrtek, 16. oktobra, ob 9.15, je na naši šoli potekala vaja evakuacije, ki je bila namenjena preverjanju pripravljenosti učencev in zaposlenih na ravnanje v primeru izrednih razmer.

Najprej smo zaslišali zvočno sireno, ki je oznanila začetek vaje. Učenci, vrtčevski otroci in zaposleni smo v mirni, a hitri hoji zapustili šolske prostore ter se odpravili na zbirno mesto – šolsko igrišče.

Kmalu po prihodu na igrišče smo pričakali gasilce, ki so prikazali, kako poteka gašenje z vodo in peno. Vzdušje je popestril tudi dim, ki je prikazal, kako bi bilo videti pravo gašenje požara.

Po končani vaji smo si ogledali gasilsko vozilo, preverili opremo, in se preizkusili v škropljenju z vodo. Gasilci so nam na koncu pripravili še sladko presenečenje – čokoladice in ledeni čaj, s katerimi smo zaključili zanimivo in poučno uro pouka.

Z vajo smo znova dokazali, da znamo ravnati odgovorno in mirno tudi v izrednih razmerah. Zahvaljujemo se **gasilcem** PGD Krašnja za sodelovanje, strokovno predstavitev in prijaznost, s katero so popestrili dopoldan.

Helena Urbanija

POZDRAV JESENI Z RAZSTAVO BUČ NA PŠ KRAŠNJA

Jesenski dnevi so na Podružnični šoli Krašnja postregli s prav posebnim dogodkom – **razstavo buč**, ki so jo pripravili učenci skupaj z učiteljicama **Petro in Ilono**. Pobuda je prišla prav od otrok, ki so želeli obarvati šolsko avlo z jesenskimi barvami in prikazati, koliko ustvarjalnosti se skriva v preprostih bučah.

Z otroško domišljijo so nastale prave umetnine: nasmejane in strašne buče, buče z brki, rožički ... **Izrezovanje in okraševanje buč** je potekalo v sproščenem in veselem vzdušju, ob vonju po jeseni in ob iskrinah v otroških očeh.

Ob razstavi so učenci poskrbeli tudi za **shranjevanje bučnih semen**, da bodo lahko prihodnje leto ponovno zasadili svojo jesensko čarovnijo. Tako se veselje in ustvarjalnost prenašata iz leta v leto – skupaj z vrednotami sodelovanja, spoštovanja narave in radosti do dela z rokami.

Dogodek je bil lep dokaz, da se z malo domišljije, z veliko srca in s skupnimi močmi, da ustvariti nekaj res posebnega. Jesen na PŠ Krašnja je bila letos še posebej lepa.

Učiteljici OPB

UČENCI 5. C RAZREDA IZDELALI SVOJE HLADILNE TORBE

Učenci 5. c razreda so pri pouku naravoslovja in tehnike izdelali svoje lastne hladilne torbe in brizgalke. Že od prvega trenutka so bili izjemno motivirani, kar se je pokazalo v natančnem delu in zavzetem spremljanju navodil.

Pri delu so uspešno brali in sledili tehničnemu načrtu. Po korakih so izbrali ustrezne materiale, izmerili potrebne dimenzije ter sestavili tehnična izdelka tako, da sta bila funkcionalna.

Posebno pozornost so namenili varnosti, ki je bila ves čas na prvem mestu. Pri uporabi orodja so bili previdni, odgovorni in medsebojno sodelovalni.

Nad izdelkoma so bili navdušeni.

Helena Urbanija

PREDPRAZNIČNO USTVARJANJE NA PŠ KRAŠNJA

V četrtek, 13. novembra 2025, smo na PŠ Krašnja izdelovali izdelke za prodajo na prazničnem bazarju, ki bo potekal konec novembra na OŠ Brdo in katerega izkupiček je namenjen šolskemu skladu. Letošnji dan dejavnosti je bil še posebej ustvarjalen. Izpod pridnih rok so nastali božični okraski za novoletno smrečico, posodice iz das mase, praznični aranžmaji, sivkina kopalna sol in še in še.

Na ta način so si mladi umetniki skupaj z učitelji pričarali iskrove urice prihajajočih prazničnih dni.

Helena Urbanija

POSEBNA KNJIGA

Nekoč neko črno noč je v sobi nekega bloka bil maček Bralko. Maček Bralko pa ni bil navaden maček, saj je znal brati. Bral je vse vrste knjig od romanov do enciklopedij. A najraje je imel knjigo z naslovom KIRURGOVA GLAVA. Ta knjiga govori o zmešanemu kirurgu, ki mu je ime Dr. Ribanič. Maček Bralko je debel maček z modrim jopičem, metuljčkom in rumenimi čevlji.

Nekega dne leta 1989 je šel maček Bralko v knjižnico. V knjižnici si je izposodil različne knjige, ki govorijo o šestilu, harfi ... ki so bile v tujem jeziku. Ko je prišel domov, je začel brati in ko je bil na strani 28, ga je posrkalo vanjo. Bil je v knjigi z naslovom Gromski vrh. Ko je bil v knjigi, se tega ni mogel zavedati. Do njega je prišel majhen možicel in mu rekel »ČE HOČEŠ ODITI IZ KNJIGE, MORAŠ VZETI DRAKULJ POGUBE.« V roko mu je dal zemljevid do dragulja pogube, ki je sicer bil na gori TATION. Za te naloge se bo moral boriti. Ko je začel hoditi, je bila prva ovira ogromna ovijalka z 12 ovijalkami. V knjigi, ki jo je prebral, piše, da sovražijo ogenj. Zato je pobral dve kameni streli in ju začel drgniti. Medtem ga je ovijalka hotela ujeti, a mu je za mišjo dlako uspelo zanetiti ogenj. Ta trenutek je kamenje vrgel na les, da se je zanetil ogenj, in ovijalka je zbežala. Maček Bralko je vedel, da ga čaka še ena naloga, zato se je povzpел na vrh.

Tokrat je srečal gromozanskega ptiča. Ni vedel, kako ga premagati, zato ga je poskusil z golimi rokami. Tepla sta se na vso moč! Ko sta stopila nazaj, je maček Bralko opazil, da samo ščiti mladiče. Bili so v gnezdu iz koles, likalnikov, harf, dežnikov ... Zato je iz žepa povlekel ribe in jim dal jesti. Šel je naprej in že je videl dragulj, ga prijel, se poslovil in ga razbil. Videl je luč in že je bil doma.

Usedel se je na naslanjač, pogledal skozi okno, prijel knjigo in začel brati o bontonu, ravnateljih, fotosintezi, konjih ... obračal je list za listom. Te zgodbe ne bo nikoli pozabil.

Lucija Vida, 5.c

ČEBELARJI NA OBISKU

Tretji teden v novembru je dobil naziv Teden slovenske hrane, njegov slogan pa se je letos glasil Moja izbira je slovenska hrana. Na petek v omenjenem tednu po izobraževalnih ustanovah v Sloveniji poteka Tradicionalni slovenski zajtrk. Tako je bilo tudi v krašnjiški šoli in vrtcu. Posebni gostje tega dne pa so bili okoliški čebelarji, ki svoje izkušnje in zanimivosti o čebelah potrpežljivo prenašajo na mladi rod. Otroci iz vrtca so jim prisluhnili ob zajtrku, šolarji pa v telovadnici. Slednji so si z zanimanjem ogledali tudi njihove pripomočke, zaščitna oblačila in izdelke. Najslajši pa je bil seveda med, »ukraden« naravnost iz satnice. Čebelarjem se za obisk in trud najlepše zahvaljujemo!

Katarina Bergant

POSLUŠALI SO OPERO

Učenci in učenke PŠ Krašnja so veseli december začeli s kulturnim dnevom, ki so ga preživeli v Ljubljani. Najprej so si ogledali znamenitosti v starem delu mesta, ki je bilo že praznično okrašeno, nato pa vstopili v Cankarjev dom. Tam so si v Štihovi dvorani ogledali operno predstavo Veveriček posebne sorte. Zgodbo Svetlane Makarovič o veveričku, ki se je skotil drugačen kot njegovi bratci in sestre, verjetno poznate. Operni pevci in štiričlanski orkester pa so jo predstavili na prav zanimiv način. S poudarjeno poučno noto in dinamičnim dogajanjem so pritegnili vse gledalce.

Po ogledu predstave so učenci v spremstvu hostese obiskali še nekaj drugih dvoran Cankarjevega doma. Navdušeni so bili nad njihovo velikostjo, saj so izvedeli, da največja, Gallusova dvorana, sprejme kar 1500 obiskovalcev.

Na poti do avtobusa so v daljavi videli tudi nebotičnik, nad katerim je v zgodbi Moj dežnik je lahko balon letela Jelka z rumenim dežnikom.

Obisk našega glavnega mesta je bil poučen ter zanimiv in je kar prehitro minil.

Katarina Bergant

Pustite, naj prihajajo stvari same kot večer,
kot noč, jutro in dan.
Prihodnosti je ponujena razprta dlan za dotik,
umik,
dejanje, pričakovanje
ali le za sanje.

Srečno 2026!

Otroci in kolektiv
PŠ Krašnja
in VVE Medo OE Krašnja

PROSTOVOLJNO
GASILSKO DRUŠTVO KRAŠNJA

GASILSKA EKSURZIJA V POSTOJNO IN PIVKO

Naše društvo se je v malo hladnejšem novembrskem jutru, 8. 11. 2025 odpravilo na tradicionalno ekskurzijo, tokrat proti primorski. Avtobus s 60 sedišči je bil poln nasmejanih obrazov.

Ob prihodu v Postojno smo si najprej ogledali vzorno urejen in izjemno zanimiv tropski akvarij, ki je ponudil nevsakdanje doživetje tropskih rib in tropskih neviht daljnih amazonskih dežel. Nato smo se odpravili proti Parku vojaške zgodovine v Pivki.

Ob prijaznem sprejemu vodiča in osebja, smo se podali na pot odkrivanja izjemno zanimivega dela naše kulturne dediščine. Ob odličnem vodenju so se pojavila mnoga vprašanja in vzkliki navdušenja, slišalo pa se je tudi obujanje spominov na čase te ali onve vojne ali preživljanja vojaščine v tem ali onem času.

Prišlo je poldne in našim želodcem se je prilegla dobra malica. Obiskali smo turistično kmetijo Malnarjevi iz Slavine, ki nas je vse navdušila z izjemno bogato, okusno domačo pojedino, dobro pijačo in prisrčno dobrodošlico. Vsakemu lahko priporočimo obisk!

Ob še tako prijetni družbi čas seveda neusmiljeno teče in že smo bili na poti v gasilski center Postojna. Tudi tukaj smo bili deležni prijaznega sprejema in strokovne ter navdihujoče predstavitve centra. Bogata oprema, bogate izkušnje ter mehki dialekt sogovornika sta na nas pustila izjemen pečat. Pred centrom nas po obisku gasilcev sprejela še prijazna lokalna turistična vodička, ki nam je z izjemnim entuziazmom in ne prikrito zaljubljenostjo v ta del Slovenije razlagala o pomembnih možeh Postojne, nam razkazala njen stari center ter nas popeljala na obisk najstarejše brivnice v Sloveniji.

Polni pozitivnih vtisov smo se v poznih popoldanskih urah odpravili na turistično kmetijo Hudičevce. Za nas so pripravili okusne domače jedi s pridihom sodobnega časa. Znova smo dokazali, da se radi srečamo, radi družimo, spoznamo tudi nekatere nove člane in se tako povezujemo. Naše vezi so kot tenke a neuničljive nitke, spomini na izlete pa neprecenljivi in neumrljivi.

Del čudovitih spominov na ta dan bo tudi naš Ivan, ki se je v noči po izletu poslovil od nas. Njegov smeh, iskrive oči in nalezljiva dobra volja bosta v nas živela še mnogo let. Ivan, hvala ti, da si bil z nami.

Jure Jamšek za PGD Krašnja

GASILKE NA KONJIH IN BALAH SENA

V petek, 28. novembra 2025 popoldne, je gostilna Pri čebelici na Brdu pri Lukovici ponovno postala prizorišče tradicionalnega letnega srečanja gasilk Gasilske zveze Lukovica. Tokratno organizacijo je prevzelo Prostovoljno gasilsko društvo Krašnja, ki se je odlično izkazalo in pripravilo res prijeten večer za vse članice.

Zbrale so se gasilke iz vseh petih društev zveze – PGD Trojane, PGD Blagovica, PGD Krašnja, PGD Lukovica in PGD Prevoje. Udeležba je bila zelo dobra, v dvorani se je zbralo blizu sedemdeset gasilk, od tega jih je največ, skoraj polovico, prišlo prav iz domačega PGD Krašnja. Tematika večera je bil Divji zahod, zato so se mnoge odločile za kavbojske klobuke, rutke, škornje in ostale dodatke, ki so prostor hitro spremenili v pravi »western saloon«. Krašňanke so poskrbele tudi za ustrezno dekoracijo – bale sena, Wanted okvirji, brki, pištole in klobuki, snop pšenice in še kak skrit detajl so lepo zaokrožili vzdušje.

Za glasbo je skrbel DJ, ki je vrtel slovensko, hrvaško, country in ostale plesne ritme, kar je še dodatno popestrilo dogajanje. Seveda niso manjkali tudi vsi »gasilski hiti«. Program je bil pester:

tekmovanje v cornholu (ali po domače štrbunk), kviz z vprašanji o gasilstvu ter zabavno hitrostno jahanje lesenega konjička čez ovire na poligonu. Vse aktivnosti so poskrbele za veliko smeha in sproščenega vzdušja.

Vrhunec večera je bil skupinski »line« kavbojski ples, ki so ga krašenske gasilke v prejšnjih tednih skupaj vadile. Ko so stopile na plesišče in v popolni sinhronizaciji odplesale celotno koreografijo, je dvorana kar zagrmela od aplavza.

Večera se je udeležila tudi ga. županja mag. Olga Vrankar, ki je zbrane tudi nagovorila. Poudarila je pomen gasilstva, gasilk in druženja za gradnjo in napredek skupnosti.

Obiskali so jih tudi nekateri poveljniki in predsedniki društev, ki so želeli pozdraviti gasilke in se jim zahvaliti za delo. Nekateri, ki se žal niso mogli udeležiti, so se vnaprej opravičili, pri drugih pa se je povratna informacija nekako izgubila. Vsem skupaj se na tem mestu iskreno zahvaljujemo za izkazano podporo!

Ob bogato obloženih mizah, prijetnem klepetu in glasbi se je čas hitro prevesil v večer. Takšna srečanja so za gasilke še posebej dragocena, saj jim omogočajo, da se sprostijo, podelijo izkušnje in se še bolj povežejo med sabo. Vsem prisotnim so bila podeljena manjša spominska darilca, jubilatkam, ki so v tem letu praznovala okroglo obletnico pa še nekaj več.

Naj ne zveni prevzetno, če zapišem, da gre celotni ekipi krašenskih gasilk zahvala in pohvala za odlično organizacijo, topel sprejem in nepozaben večer. Po besedah večine prisotnih se že zdaj veselijo naslednjega leta, ko bo organizacijska palica predana naprej. Nedvomno bomo tudi tam najštevilnejše!

Hvala tudi vsem, ki ste se udeležile in udeležili letošnjega srečanja! S svojo prisotnostjo in energijo držite gasilsko družino pokonci – tudi takrat, ko gre le za gasilski izlet žena in deklet v divji Divji zahod.

**Metka Jamšek
za PGD Krašnja**

OPERATIVNE DROBTINCE

Gasilsko enoto Krašnja sestavlja prek 30 operativnih članic in članov, ki se dokaj redno sestajamo na vajah in izobraževanjih. Svoje znanje dopolnjujemo prek sodelovanja z ostalimi gasilskimi enotami in v zadnjem letu tudi z ekipo Prvih posredovalcev Štaba civilne zaščite občine Lukovica, ki postaja pomembna pridobitev tudi za naše kraje. Enota bo klicana na pomoč v primerih nezvesti, zastoja srca, tujka v dihalih ali hujše krvavitve. Želja je, da je v vsaki vasi in kraju vsaj ena oseba del te ekipe. Dobrodošel vsakdo, predvsem tudi tisti, ki se ne vidite v gasilskih vrstah, bi pa v primeru omenjenih nezgod radi bili klicani na pomoč sosedom, sokrajanom. Javite se lahko na cz.lukovica@lukovica.si ali pa se obrnete na nas in vas povežemo z njimi. Za skupno varnost nas vseh gre.

V času od zadnjega pisanja smo bili klicani na sledeče intervencije:

20. 9. 2025, pozvani na sum gozdnega požara ob cesti Krajno Brdo-Vrh nad Krašnjo. Ob prihodu na kraj ugotovljeno, da je šlo za predhodno nadzorovano kurjenje in že ugašajoč ogenj. Kljub temu smo okolico pogorišča preiskali in pogasili.

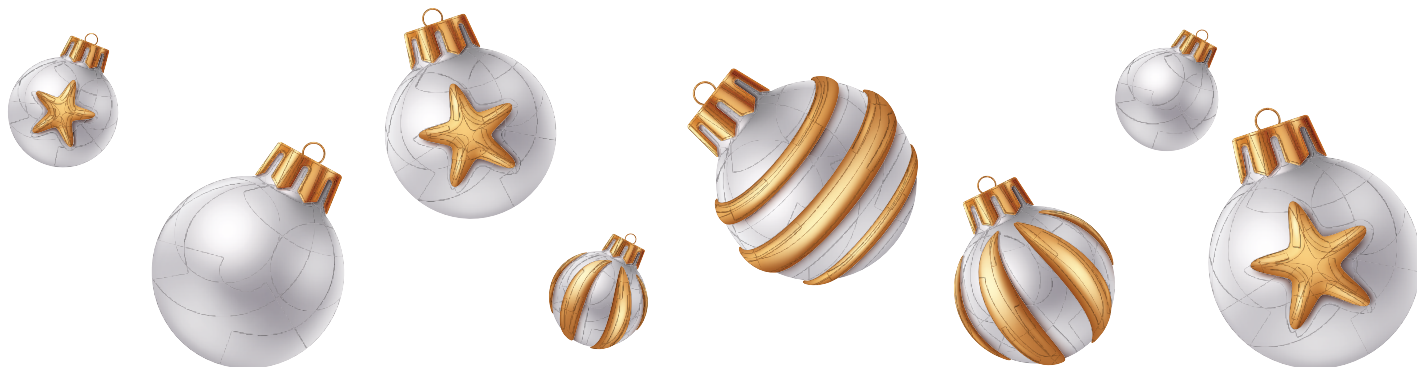
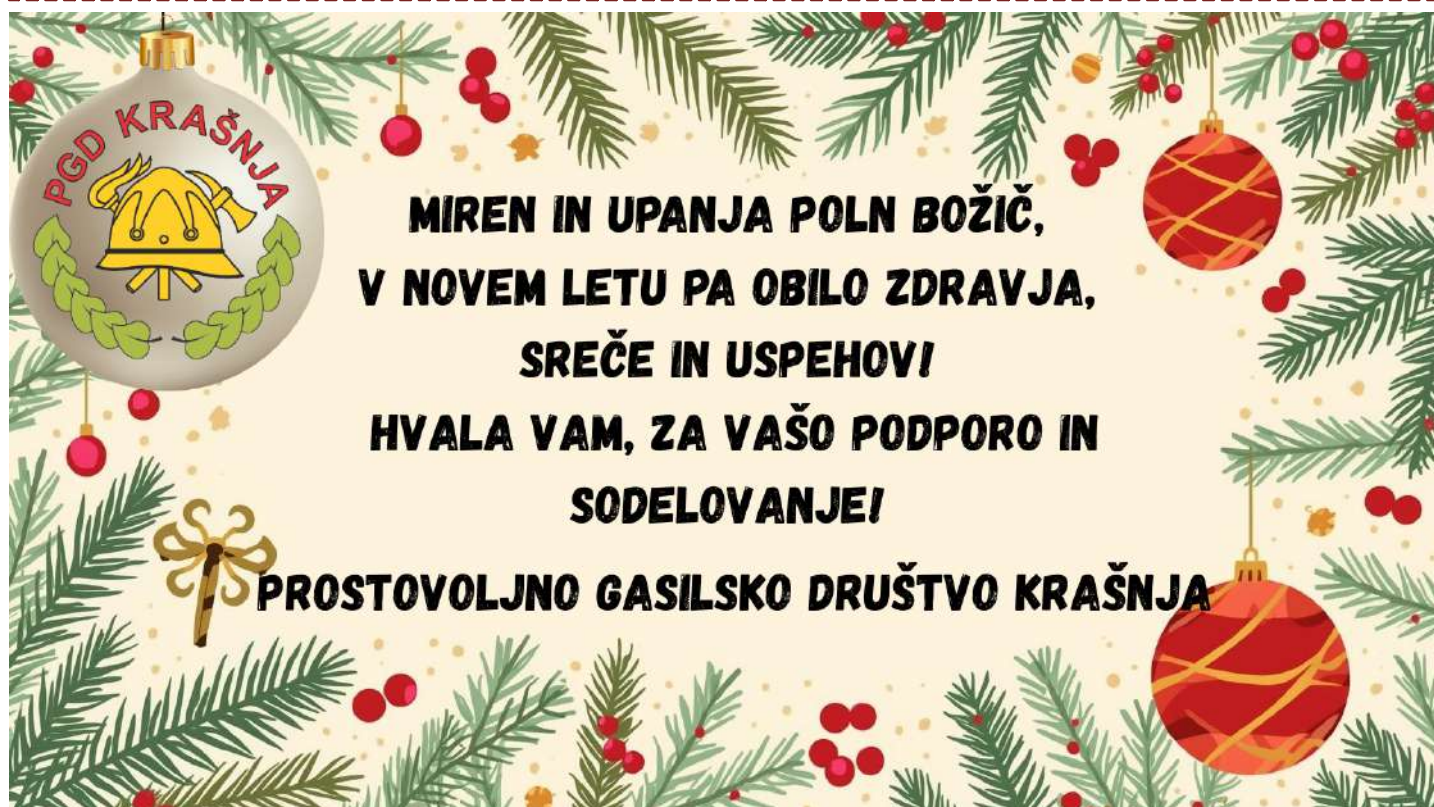
21. 9. 2025, pozvani na enako lokacijo na ponoven sum požara. Tudi tokrat je šlo za nadzorovano kurjenje.

9. 11. 2025, ob 8.13 smo prejeli poziv o neodzivni osebi v Spodnjih Lokah. Žal je kljub izvedenim temeljnim postopkom oživljanja oseba preminula.

Kljub temu, da smo o tem že pisali vas ponovno obveščamo in naprošamo, da vsakršno požiganje lesnega odpada ali kurjenje v naravi pred in po dogodku prijavite na 112. Prijazno osebje bo vaše podatke zabeležilo in v primeru prijave suma požara v večini primerov najprej kontaktiralo vas.

POZOR: v času božično-novoletnih praznikov bodite previdni pri uporabi odprtega ognja, pirotehnik in novoletnih lučk. Svečke in lučke naj bodo prižgani le ob prisotnosti odrasle osebe. Skupaj za varnost vseh!

Jure Jamšek za PGD Krašnja

ŽUPNIJA KRAŠNJA

SREČANJE ZAKONSKIH JUBILANTOV

V nedeljo, 12. oktobra 2025, je slovesnost zakonskih jubilantov v cerkvi sv. Tomaža združila 17 parov, ki so se Bogu zahvalili za skupna leta zakonske poti. Sveto mašo je daroval župnik Bernard Rožman, ki je v nagovoru poudaril pomembnost vere, razumevanja in hvaležnosti. Jubilantje so ob obletnici prejeli priložnostno darilo, po sveti maši pa je sledilo prijetno druženje v župnišču.

Simona Pervinšek

PREUREDITEV ŽUPNIJ NADŠKOFIJE LJUBLJANA

Verjetno ste v medijih že zaznali to tematiko o preureditvi župnij v naši nadškofiji. Na podlagi kan. 515, § 2 ZCP, pogovorov na seji dekanov dne 15. oktobra 2025 in sklepa Duhovniškega sveta z dne 19. Novembra 2025 je bilo napovedana ukinitve 12 župnij Nadškofije Ljubljana, ki bodo 1. 1. 2026 pridružene sosednjim župnijam. Cerkve pridruženih župnij bodo postale podružnice povečanih župnij. Seznam pridruženih župnij in povečanih župnij je naslednji: župniji Blagovica se pridruži župnija Šentožbolt. Župniji Brdo se pridruži župnija Češnjice in župnija Zlato Polje. Župniji Prežganje se pridruži župnija Janče. Župniji Selca se pridruži župnija Bukovščica. Župniji Stari trg pri Ložu se pridruži župnija Babno Polje. Župniji Sv. Duh pri Škofji Loki se pridruži župnija Žabnica. Župniji Trata - Gorenja vas se pridruži župnija Leskovača, župnija Nova Oselica in župnija Stara Oselica. Župniji Železniki se pridruži župnija Dražgoše in župnija Zali Log.

Kaj se bo dogajalo v bližnji prihodnosti? Podružnične cerkve po veljavnih predpisih niso pravne osebe, zato premoženje pridruženih župnij preide v last povečanih župnij. Prihodki tega premoženja se uporabljajo za vzdrževanje cerkva iz pridruženih župnij. Župniki bomo pri upravi premoženja tesno sodelovali s ključarji novonastalih podružnic. V ta namen bo treba pripraviti ustrezen inventarje premičnin in nepremičnin. Vse podružnice bodo svoja sredstva polagale na župnijski račun in pri tem vodile svoje blagajniške dnevnike. Tako bodo novonastale podružnice še naprej upravljale s svojim premoženjem. Prepovedana je prodaja premičnega premoženja podružnic ali njegovo premeščanje v župnijske cerkve brez soglasja ključarjev in nadškofijskega ordinariata. Župniki bomo poskrbeli, da se v nekdanjih župnijskih cerkvah v največji razumni meri ohranijo dosednji obredi. Vsaka podružnica bo imela v župnijskem pastoralnem svetu in župnijskem gospodarskem svetu ustrezno število predstavnikov, ki bodo podružnico zastopali v župniji tako na pastoralnem kot na gospodarskem področju. V župnijah Češnjice in Zlato Polje, dokler sva še dva duhovnika ne bo sprememb na zakramentalnem področju. Svete maše bodo še naprej po ustaljenem urniku. Hvala za razumevanje in pomoč.

Bernard Rožman, župnik

ZAHVALNA NEDELJA

V nedeljo, 9. novembra 2025, smo v Cerкви na Slovenskem praznovali zahvalno nedeljo. Praznik zahvale je dan hvaležnosti - ne le za letino in pridelke, ki nam jih je podarila narava, temveč tudi za vse druge darove življenja. Na to je pri sveti maši spomnil tudi duhovnik Gregor Luštrek.

Bogoslužje je polepšal mešani pevski zbor pod vodstvom Marka Juterška, na orglah pa je pevce spremljal Miha Zavrl.

Simona Pervinšek

PRVA ADVENTNA NEDELJA

Na prvo adventno nedeljo so se pri sveti maši predstavili bodoči birmanci. Duhovnik Gregor Luštrek je zbrane spodbudil k delanju dobrega ter vernike povabil, naj postanejo »skrivni molivci« posameznih birmancev.

Pri bogoslužju je tokrat pel združeni otroški pevski zbor župnij Brdo in Krašnja pod vodstvom Petre Avbelj.

Duhovnik je blagoslovil tudi adventne vence, ki so jih verniki prinesli s seboj, pa tudi venec v cerkvi ter novost letošnjega adventa - velik adventni venec pred cerkvijo, za katerega gre zahvala Andreju, Dragu in Mariji Juteršek ter Tonetu Capudru. Verniki upamo, da bo postal nova župnijska tradicija.

Simona Pervinšek

Foto: Drago Juteršek

DEKANIJSKO SREČANJE MINISTRANTOV

V nedeljo, 28. septembra, je v Ihanu potekalo dekanijsko ministrantsko srečanje. Udeleženci so se pomerili v kvizu ter nogometu.

Krašenjska ekipa se je domov vrnila s pokalom, saj je v nogometu zasedla odlično tretje mesto. Na naše ministrante smo izredno ponosni in jim iz srca čestitamo!

Simona Pervinšek

NOVO LETO JE PRED VRATI

IZTEKAJOČEGA SE BOMO V MARSICEM SPOMINJALI. TUDI TEGA, KAKŠNO JE BIL VREME MESECA JANUARJA, FEBRUARJA IN MARCA IN ŠTEVILNIH OSTALIH DOGODKOV, KI SO NAM ZAZNAMOVALI TA ČAS.

Nekoliko turobnejše jesensko jutro, a s pogledom skozi okno, nič manj lepo in barvito, kot se za ta čas spodobi. Spet sem se odločil, da se za nekaj časa usedem za računalnik, si za pripomoček odprem dnevnik, ponovno z namenom, da bralcem Informatorja napišem nekaj zanimivih podatkov o vremenu in ostalih dogodkih za čas prvih treh mesecev leta 2025, ki se poslavlja.

VREME – JANUAR 2025

Prvi dan v letu je bila sreda, z jutranjo slano pri 0 stopinjah. Že naslednji dan se je vreme spremenilo. Padlo je tudi nekaj kapelj dežja. V naslednji noči je obilneje deževalo, a so se kasneje dnevne temperature in še predvsem v večernem času vedno spustile za nekaj stopinj pod ledišče. V soboto, 4. januarja je bila zjutraj ob hladu -6 prisotna tudi slana.

Sledilo je skoraj teden dni, ko se je vreme iz dneva v dan spreminjalo. Občasno je bilo suho, občasno deževno, prve snežinke v novem letu pa smo opazili, ko je v petek, 10. v jutranjih urah dež prešel v sneg, ki pa zaradi razmočene zemlje ni pustil sledi. Zvečer se je ozračje začelo ohlajati in pričakovati je bilo, da se bo razjasnilo, kar se je kasneje tudi izkazalo.

Lepo, pravo zimsko, hladno vreme nas je spremljalo pet dni. 16. januarja pa se je pooblačilo in občasno tudi nekoliko deževalo. Naslednji dan padavin ni bilo, oblačnost pa se je zadrževala ves dan. Lepša je bila sobota, ko so nas razveselili tudi sončni žarki. V nedeljo, 19. so nebo zopet prekrili oblaki. Ponedeljek je bil suh, a precej meglen dan. Podobna sta mu bila tudi še torek in sreda. Megla pa je izginila. Nekaj dežja je padlo v četrtek in tudi še v noči na petek. Temperature pa so bile konstantno nekoliko višje. Sobota, 25. je bila oblačna, a nekoliko bolj vetrovna. V nedeljo popoldan je začelo deževati, tudi naslednji dan zvečer in v noči na torek, ki nam je v popoldanskem času postregel z obilico dežja, ki ga je spremljalo neurje, močan veter, občasno je tudi zagrmelo. Tudi v sredini noči je še deževalo, nakar se je zjasnilo, posijalo je sonce in približno enako je bilo še preostala dva dneva v prvem mesecu leta 2025.

Marsikdo se je vprašal: » Kje je zima?« Ob 18 suhih dnevih, 12 deževnih dnevih in le z nekaj snežinkami 10. januarja, razen občasno nekoliko nižjih temperatur, mesec januar skoraj ni bilo moč prepoznati, kot zimski mesec.

DOGODKI – JANUAR 2025

1. Po silvestrski noči smo se prebudili v novoletno jutro.
4. PGD je pripravilo po novoletno srečanje svojih članic in članov.
6. Na praznik Svetih treh kraljev smo se na pokopališču v Krašnji poslovili od Julijane Nikolovski iz Spodnjih Lok.
14. PGD se je z žalno sejo spomnilo preminulega, dolgoletnega predsednika Braneta Močnika, ki je umrl 10. januarja.
18. Na pokopališču v Krašnji smo se številni krajani, prijatelji, gasilci,.....poslovili od Braneta Močnika.

VREME – FEBRUAR 2025

Sobota, 1. februarja nam je z nekaj malega dežja postregla že v nočnem času in kasneje še v zgodnjem popoldnevu. Temperatura popoldan je bila okoli 3 stopinje. Že nedeljsko jutro je z nižjo jutranjo temperaturo (-2) in jasnino na nebu nakazalo, da se obeta lepše vreme. Naša predvidevanja so se uresničila, saj smo bili vse do naslednje nedelje zjutraj, ko je padlo nekaj deževne rose, ves predhodni čas deležni prijetnih vremenskih dni. Da je čas zime, nas je skoraj vsako jutro na to spomnila prisotnost slane.

Ponedeljek je bil bolj, kot ne oblačen, a suh. Tudi še torek, ampak pozno zvečer je dež ponovno začel rositi. Sreda je bila ves dan deževna. Četrtek je bil lepši dan, obsijan tudi z nekaj sončnimi žarki. Začuden pa smo bili napovedi, da bo naslednji dan snežilo. In res se je to zelo kmalu zgodilo. Dež je že ponoči prešel v precej močno sneženje, ki je trajalo do začetka popoldneva. Nastala je cca 5 cm debela snežna sled, ki je zelo kmalu v celoti skopnela. Nekaj sledi sneženja je bilo moč opaziti le še v soboto dopoldan.

V naslednjih dneh se je ozračje kar korenito spremenilo, kajti temperature pod lediščem nas niso zapustile kar nekaj naslednjih dni, vse do 22. v mesecu, ko nas je vseskozi spremljalo stabilno, suho vreme. Še posebej »topla« za ta čas je bila nedelja, 23., kajti ob 15 uri je bilo kar 11 stopinj.

Vse od nedelje dalje, do predzadnjega dne v mesecu, dan ni minil brez vsaj nekaj dežja. V petek, 28. pa se je vreme izboljšalo. Izza visoke oblačnosti je posijalo sonce.

Žal, tudi meseca februarja v letu 2025 ne moremo pohvaliti, saj nas ni prav nič in z ničemer navdušil glede letnega časa. S pravo zimo, ki to zagotovo ni bila!

DOGODKI – FEBRUAR 2025

1. Članice in člani PGD so se zbrali na 98. letnem občnem zboru, na katerem so se osredotočili na oceno opravljenega minulega dela in si zastavili cilje za nadaljnje, uspešno delovanje društva.
8. Kulturni praznik – Prešernov dan.
16. KUD ran Maselj Podlimbarski je uprizorilo igro »Tri sestre«. 23. so tudi uprizorili ponovitev igre, ki je navdušila številne obiskovalce.

VREME – MAREC 2025

Sobota, prvi marčevski dan je bila prijetna in večinoma sončna. Vključno do 9. v mesecu so si sledili vremensko podobni dnevi. Zjutraj slana, kasneje v dnevnem času so sončni žarki ozračje segreli tudi do visokih 15 stopinj.

Dolgotrajno sušno obdobje se je v ponedeljek, 10. marca zaključilo s pogostimi kratkotrajnimi plohami, kar je zagotovo pomagalo že nekoliko izsušeni zemlji. Vse do vključno 17. v mesecu so si sledili bolj ali manj deževni dnevi. Deževje se je zaključilo v torek, 18, ko na nebu ni bilo opaziti niti enega oblaka. Jutranja temperatura pa je bila eno stopinjo pod lediščem, zvečer pa celo štiri.

Sledili so še trije enako prijetni dnevi. V soboto, 22. je

popoldan začelo deževati in tudi še nekaj naslednjih dni, le ti niso minili brez občasnih ploh. Brez dežja je minil četrtek, 27., že naslednji dan in vse do konca meseca so se ponovno zvrstili bolj ali manj deževni dnevi.

Težko je verjeti, da v prvih treh mesecih leta ni bilo več, kot le dva dneva, da smo lahko opazovali ples snežink. Mesec marec 2025 je bil bolj, kot ne deževen, saj je suhe dneve, ocenjeno v športnem žargonu premagal z rezultatom 17 : 14.

DOGODKI – MAREC 2025

1. do 4. Zvrstili so se pustni dnevi.

5. Pepelnica.

7. Članice in člani KUD Fran Maselj Podlimbarski so se v Društvenem domu zbrali na rednem letnem občnem zboru, na katerem so povsem opravičeno zelo pozitivno ocenili svoje delo v minulem letu. Enako veliko zanimivih kulturnih dogodkov so predvideli tudi za leto 2025.

8. Praznik – Dan žena.

17. Izšel je Društveni informator marec 2025 z zaporedno številko 251.

28. Na rednem letnem občnem zboru so se srečale in srečali tudi članice in člani Športnega društva. Tudi na tem občnem zboru je bilo moč spoznati, da je delo v minulem letu uspešno uspešno opravilo tudi ŠD. Na zasedanju občnega zbora je bilo imenovano in izvoljeno novo vodstvo društva, ki je bilo zaupano Darku Tiču. Sprejet je bil tudi program aktivnosti za prihodnje leto.

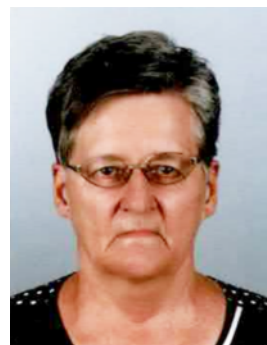
Spoštovane bralke in bralci krajevnega glasila.

V novem letu 2026 vam želim, da boste zdravi, srečni in zadovoljni. Želim vam tudi čim več lepega vremena in čim manj vremena, ki se ga zaradi njegove ne predvidljive moči bojimo. Želim vam tudi, da bi se v naši skupnosti dogajali le dogodki, ki nam bodo v skupno veselje.

Marjan Štrukelj

POSLOVILNI GOVOR – EMILIJA BURJA

*Ni te več na pragu, ni te več v hiši,
nihče več tvoj glas ne sliši,
da zaman te čakamo ne moremo dojeti,
a spomini nate dajejo nam moč,
da brez tebe učimo se živeti.
(Simon Gregorčič)*

Spoštovani domači, sorodniki, sosedje in vsi, ki ste se danes zbrali, da se poslovimo od **Emilije Burja** - Jutrškove Milke, rojene Pestotnik s Krajnega Brda.

Milka se je rodila **12. novembra 1947** kot drugi od šestih Drobeževih otrok na Pšajnovici materi Francki in očetu Vinku. V zgodnjih letih njenega otroštva je poleg obilice dela na kmetiji in osnovne šole morala pogosto paziti na mlajše tri brate in sestro, ki je žal zaradi bolezni zgodaj - še ne dveletna umrla.

Ko je Milka postala dekle se je zaposlila v tovarni Svit v Kamniku. Milka je bila brhko dekle in kar kmalu jo je ugledal Jutrškov Gustelj iz Krajnega Brda. Nista dolgo odlašala, 26.12.1970 sta se poročila in pri Jutrškovih zagospodarila. Čeprav poslopja niso bila v tako slabem stanju sta postopoma vse zamenjala z novimi, hkrati pa tudi sproti nabavljala vso potrebno kmečko mehanizacijo. Ne samo za kmetijo, tudi za družino sta poskrbela. Najprej sta dobila hči Renato, kmalu zatem pa še sina Dušana.

Ker sta bila tast in tašča takrat še dokaj pri močeh, je veljalo, da je v slogi moč, ata Anton je skrbel za živali in lažja kmečka opravila, tašča Ana pa je skrbela za gospodinjstvo in varstvo vnučkov. Milka je še naprej hodila v službo v Kamnik. Imela je kar naporen ritem. Hodila je peš, na avtobus v Spodnje Loke ali pa v Krašnjo (cca. pol ure). Ob petih zjutraj ga je morala počakati na postaji, malo čez tretjo popoldan pa jo je pripeljal nazaj, potem pa dobre pol ure v mrazu, dežju, snegu in vročini nazaj v hrib.

Mož Gustelj je v tem času veliko hodil zidat, da si je lažje posodabljal kmetijo. Ker sta tast in tašča začela pešati se je Milka odločila, da bo pustila službo in se začela ukvarjati z rejništvom. Leta 1987 je ostala doma in v varstvo dobila več oskrbovancev, kar je trajalo do njene upokojitve.

Čas je hitro mineval in že se je poročila hči Renata ter se odselila, kmalu zatem pa še sin Dušan, ki je ostal doma. Milka je bila navdušena, ko je dobila dva vnuka in dve vnučkinji. Rada se je o njih pogovarjala in jih razvajala. Rada je bila doma na balkonu ali pa ob cvetličnem koritu poleg ceste in če je bila le prilika je rada ustavila katerega mimoidočega da je z njim poklepetala, od njega kaj izvedela, mu posredovala mnogo novic, saj se je zelo zanimala kaj se dogaja tudi drugod ker so bila poročila na TV pri njej v prvem planu.

Milka je morala v življenju tudi skozi težke trenutke. Najprej je izgubila mlajšo sestrnico, zelo mlad ji je umrl tudi oče Vinko, nato mama Francka, s traktorjem se je ponesrečil komaj 20-letni mlajši brat Emil, zaradi bolezni pa sta pred nekaj leti umrla tudi mlajša brata Miro in Srečo. Od te generacije Drobeževih je ostal le naj starejši brat Vinko. Veliko je govorila o njem, tudi jaz vem, da je skoraj vedno v pogovoru omenila - naš Vinko je, naš Vinko bo. Ponosna je bila nanj.

Milka ni rada pokazala šibkosti. Vedno ko so bile težave je rekla oh, saj bo. Ni obupala. Lani je bila na operaciji kolka, dolgo časa je nosila opornice; a od takrat dalje je bilo vedno kaj na novo.

Letos je opravila veliko pregledov, a nič ni bilo slutiti, da je Milka tako resno bolana, da se bomo še pred praznikom vseh Svetih od nje poslovili. Dokler je bila še pri močeh je bila nadvse navdušena in ponosna na svojih sedem pravnukov.

Draga Milka!

Pogrešal te bo mož Gustelj s katerim bi še v letošnjem letu dopolnila 55 let zakonskega stanu. Pogrešali te bodo hči Renata in sin Dušan z družinama, vsi štirje vnuki, posebej Gašper, ki te je nadomestil v kuhinji, brat Vinko z družino, vseh sedem pravnukov - nekateri se te bodo spominjali, drugi pa le po pripovedovanju.

Pogrešali te bodo nečaki in sorodniki, pogrešali te bomo tudi sosedje - večkrat sva se na daljavo z dvigom roke pozdravila. Pogrešali te bodo tudi tisti, ki ste si bili tako ali drugače bolj blizu.

Žalujem izrekam v imenu vaščanov Krajnega Brda in KS Krašnja ter svojem imenu iskreno sožalje. Naj ti bo lahka zemlja tu pod Cicljem - zgoraj nad njim pa za nas pripravljaj prostor ko pridemo za tabo.

Počivaj v miru!

*Veš, da je vse tako, kot je bilo.
V vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah,
le, da korak se tvoj
nič več ne sliši...*

(J. Medvešek)

Govor je napisal in ob slovesu prebral Franc Novak.

POSLOVILNI GOVOR – JANEZ ANTONIN

*Tiho teče našega življenja reka,
tiho teče solza lepega spomina.
Umre srce, a ostane bolečina,
v srcu dragega in večnega spomina.*

Spoštovani domači, sorodniki, znanci, sosede in vsi ostali, ki ste se danes tu zbrali, da se zadnjič poslovimo od **Janeza Antonin** - Gradišarjevega ata Ivana iz Krajnega Brda.

Janez - vsi smo ga klicali Ivan, se je rodil **16. maja 1940** leta v Gabrovnici pr' Udamuc po domače - materi Angeli in očetu Mohorju, kot drugi po vrsti, sestra Elčka je bila starejša, za Ivanom so dobili Toneta, nato pa še najmlajšo Štefko. Šolo je obiskoval nedaleč na Češnjicah, včasih je v šoli rekel, da je za vrnitev domov porabil več časa kot pa v šoli. Po končani osnovni šoli si je Ivan želel sam služiti svoj kruh, zato si je poleg priložnostnih del našel zaposlitev pri G-G-G-G. Ker so v tistem obdobju prišle v uporabo motorne žage je Ivan opravil tečaj za sekača - vzljubil motorno žago in bil z njo v stiku do treh let nazaj. Ko že ni mogel več z njo v gozd, jo je pa v delavnici razstavil in ji pregledal notranjost.

Kot večina fantov je tudi Ivan moral k vojakom za dve leti, služil je v Benkovcu kot pek, nekaj časa pa tudi kot kuhar. Že pred tem, ko je imel Ivan komaj 18 let mu je umrl oče. Ko se je Ivan vrnil od vojakov je bila doma na kmetiji sestra Elčka z možem in kazalo je, da bo tu tudi ostala, je šel nazaj na Menino planino k G-G-G-G in tam delal kar precej let.

Ivan je bil vesele narave, kot mlad se je tudi on naučil igranja na harmoniko, njegov oče je tudi znal igrati, nekaj ga je naučil oče, večinoma pa se je učil sam, s tem pa postal priljubljen muzikant. Ni si služil z igranjem, to je bil njegov hobi in sprostitev, je pa igral na nekaj ohceti in drugih zabavah. Ker mladost in narava zahtevata svoje je Ivan našel svojo ljubezen v Krajnem Brdu pri Gradišarjevih. Njegova izbranka je bila najmlajša izmed 10-ih Gradišarjevih otrok. Nista dolgo odlašala. 15. avgusta 1965 sta si izrekla večno zvestobo; letos sta dopolnila 60 let skupnega življenja. Redkim je to dano. Vse čestitke!

Za stalno se je preselil v Krajno Brdo, na manjšo kmetijo. Da je bila ljubezen resna je s prihodom na svet decembra 1965 dokazal sin Janez, 1968 pa še sin Miro. Leta 1971 je v prometni nesreči umrla mama, kar ga je zelo potrlo. Ker je Ivan doma imel družino, je kazalo, da dela na Menini niso več zanj; cel teden od svojih ga je mučilo, prenehal je delati pri G-G-G-G, ostal doma ter z motorno žago delal le občasno; rad je delal usluge sosedom in ostalim v sosesk, saj motorne žage drugi niso imeli.

Pri Gradišarjevih očeta niso več imeli; bila pa je prijazna in trdoživa tašča, ki je pomagala paziti na dva vnučka, Ani je hodila v službo, hkrati pa so si ustvarjali novo domačijo, najprej hišo, nato še hlev, istočasno pa so dokupili tudi nekaj kmetijske zemlje in nabavili vse stroje potrebne za kmetovanje. Ker je bil Ivan kar nekaj časa brez redne zaposlitve so ga prepričali, da se je zaposlil v tovarni Belinka v Šentjakobu, koder je ostal vse do upokojitve pred 25 leti. Ker je delal v turnusu po 12 ur je imel vmes tudi dovolj časa, da je lahko kmetoval, nikoli pa ni odrekel pomoči komur koli, če ga je le prosil, nikoli pa tudi ni za pomoč zahteval plačila.

Življenje je teklo gladko, bi rekli, sinova sta odrasla, starejši Janez si je ustvaril svojo družino, dobro so se dopolnjevali. Pa na žalost ni vedno tako. Leta 1991 se je poslovila tašča s katero sta bila velika prijatelja, vedno mu je stala ob strani, če je bil v težavah. Najhujša preizkušnja pa ga je doletela leta 1994, ko je sin Janez za posledicami udara električnega toka izgubil življenje - izguba še ne 30-letnega sina - moža - očeta in brata je vso družino hudo prizadela - v nekaj letih so se odselili snaha Marta z vnučkoma Simonom in Urošem, poročil in odselil se je mlajši sin Miro, ki si je z ženo Natašo ustvaril svojo družino.

Z ženo Ani sta ostala sama. Veliko žarkov na njegovem obrazu je ugasnilo. V delu in sožitju se nista dala uničiti, s trdo voljo sta vztrajala, kasneje in tudi še sedaj, ko so sin, snaha in vnučki radi prišli in pomagali. Leta 2006 je umrl Ivanov brat Tone - tudi ta izguba mu je z obraza vzela marsikateri žarek radosti, saj sta bila izredno dobra prijatelja. Ivan je postopoma opustil igranje harmonike, le stežka se ga je dalo nagovoriti, da jo je nadel na ramena in zaigral par refrenov. Ivan se je čedalje bolj zapiral vase, svojih zdravstvenih težav ni želel razkrivati, zadoščenje in sprostitev je iskal na sprehodu v bližnji gozd, kjer mu je vedno družbo delal domač kuža, z veseljem pa je domov prinesel kakšnega jurčka ali lisičke. Njegovo zdravje je hitro pešalo - redkeje smo te videli z avtom ali traktorjem, le če smo šli mimo domačije si se vedno potrudil, da si videl kdo gre in si nas z nasmehom na obrazu vljudo pozdravil, neizmerno pa si bil vesel, če smo te obiskali. Dve leti je bil Ivan resneje bolan. Opravil je veliko pregledov. Sam ni mogel več skrbeti zase. Rabil je pomoč, ki mu jo je nudila žena Ani, občasno pa tudi sin Miro, snaha Marta, velikokrat pa tudi vnuka Simon in Luka. Zadnje leto je dobil tudi pomoč pri negi na domu, vsak drugi dan po 1 uro. Pol leta nazaj ga je zapustil tudi govor, s težavo smo ga razumeli kaj nam hoče povedati.

Spoštovani Ivan!

3 mesece nazaj, predno so Te sprejeli v domu ostarelih v Domžalah sem Te obiskal, skušal si pričarati nasmeš na obraz, pa Ti je le s težavo uspelo; uspelo pa Ti je skozi okno z roko pokazati na mogočne hraste, ki rastejo v neposredni bližini tvojega doma, kako jih je veter krivil, vendar se niso dali, Ti pa si bil v varnem in toplem zavetju, katerega si soustvarjal skozi vsa leta tvojega življenja v Krajnem Brdu in to dobrih 60 let.

Dragi Ivan!

Pogrešali Te bodo tvoji najbližji, žena Ani, sin Miro z družino, Janezova družina, pogrešala Te bo tudi najmlajša sestra Štefka z družino, nečaki in ostalo sorodstvo, pa tudi sosede Te bomo ohranili v lepem spominu.

Prepričan sem, da so vnučki Simon, Uroš, Luka in Ožbej ter pravnučka Naja in Jan tisti, ki se te bodo najdlje spominjali kot dobrega dedka in pradedka.

Vsem omenjenim izrekam v imenu vaščanov Krajnega Brda in KS Krašnja ter svojem imenu iskreno sožalje.

Počivaj v miru tu ob vznožju Ciclja, na vzhodni strani Ciclja pa si se dolgo, dolgo let potil, ko si skrbel za Gradišarjeve tri travnike.

*Bil si trden kakor skala,
bil pokončen kakor hrast
in prišel je dan usode,
ki je zrušil skala,
ki je zlomil hrast.*

Govor je napisal in ob slovesu prebral Franc Novak.

POSLOVILNI GOVOR – IVAN ŠTRUKELJ

*Po isti poti, koder odhajaš, nevidno
prihajaš nazaj – med svoje, ki jih ne nehaš
ljubiti in ki živijo od tvoje ljubezni.
(T. Kuntner)*

So ljudje, za katere smo prepričani, da bodo živeli večno. Ali, da nas bodo vsaj preživeli. Njihova prijaznost, dobrosrčnost, iskrenost, volja do dela in življenja zlezejo pod kožo in ne znamo si predstavljati sveta brez njih.

In prav takšnega sočloveka smo izgubili. Vest o Ivanovem odhodu je kot britev ostro zarezala v našo dolino. S svojim delom in pozitivnim odnosom do življenja, je bil del premnogih življenjskih zgodb.

Ivan Štrukelj se je rodil 31. januarja 1953 na Mikovi domačiji v Spodnjih Lokah. Odraščal je s starejšima sestrama Marijo in Nado. Oče Janez in mama Pepca sta otroke vzgajala v veri in strpnosti, njuna vzgoja je pripomogla, da je Ivan odrasel v dobrega človeka. Ko je kot mlad fant spoznal Sonjo s Trojan, je vedel, da bosta skupaj šla skozi življenjske preizkušnje. Poročila sta se 1979. leta in naslednje leto sta se razveselila sina Boštjana.

Ivana so vedno zanimale nove stvari, rad je imel izzive. Zato si je ob kmetovanju omislil bager, s katerim je sprva pomagal sosedom in prijateljem. S časom je nabavil gradbeno mehanizacijo, na zadnje tudi kamion. Približno ob času slovenske osamosvojitve, je začutil, da je čas, da se tudi sam poda na samostojno pot podjetništva. Terensko delo je Ivana mnogokrat dolgo zadržalo od doma. Žena Sonja je poskrbela, da se je vračal v urejen in ljubeč dom. S sinom Boštjanom sta bila vseskozi zelo povezana. Ivanova avanturistična žilica je dostikrat pretehtala in tako je malega Boštjana učil voziti avto, še prden je ta v osnovni šoli opravil kolesarski izpit. Nekako samoumevno je bilo, da se je Boštjan zaposlil v domačem podjetju. Pri delu je Ivan v sinu dobil dobrega sodelavca, Boštjan pa mentorja in prijatelja za vse življenje. Snaha Tina ter vnukinji Ana in Eva so v Ivanov dom prinesle še več veselja in ljubezni. K Mikovim, na dom svojih staršev, so se radi vračali obe sestrji, sestrične in bratranci z družinami. Sonja in Ivan sta jih vedno srčno sprejela, srečanja so bila vesela in zabavna.

Kot dober gospodar, je imel občutek za skupno dobro. Vključeval se je v življenje in delo lokalne skupnosti in po svojih močeh pomagal, kadarkoli so ga prosili. Vseh delovnih akcij, pri katerih je pomagal, ni mogoče prešteti. Sodeloval je pri postavitvi RTV oddajnika na Limbarski gori, kar je bil poseben izziv.

Po opravljenem delu se je rad poveselil. Bil je izredno družaben. Pred več kot tremi desetletji se je včlanil v Klub večno mladih fantov Radovljica in vsa ta leta je na njihovih pohodih ohranjal prijateljske vezi. Bil je član Strojnega krožka, kjer je rad delil svoje delovne izkušnje, še veliko raje pa se je udeleževal njihovih izletov in druženj. Nobena prvomajska budnica ni minila brez njega. Vedno je našel čas za zabavo in prijatelje. Druženje ob nedeljski jutranji kavi je postalo rutina, kjer so se ob pomenkovanju rojevale nove ideje in zamisli. Ivanova vesela in razigrana narava je v njem od nekdaj zbujala radovednost ter željo po gibanju in hitrosti. V mladosti se je ukvarjal z avtokrosom. V tem športu je bil republiški prvak, zmagal pa je tudi na pokalni tekmi v Jastrebarskem. Rad je imel družinske dopuste na Krku, dneve si je krajšal z vožnjami s čolnom, skuterjem, pa tudi smučanjem na vodi. Rad je sedel na motor, pozimi na snežne sani.

Kot član Prostovoljnega gasilskega društva Krašnja je sodeloval pri vseh društvenih akcijah. Pomagal je z gradbeno mehanizacijo. Delo je opravil z veseljem, nikoli ni želel ničesar v zameno, za kar so mu zelo hvaležni. Zadnja leta se je kot veteran udeleževal gasilskih tekmovanj. Za svoje delovanje je prejel Priznanje gasilske zveze I., II. in III. stopnje, Plaketo gasilskega veterana in Značko za 50 let dela v društvu.

Sobotni gasilski izlet je bilo zadnje Ivanovo druženje s sokrajani in prijatelji. Verjetno je bil v mislih še na izletu, ko je mirno zaspal. Mnogo prežgodaj. Pogrešali ga bomo. Krašnjijski gasilci bodo nosili v sebi spomin na sobotni izlet, na smeh, šale in življenjske zgodbe, ki se jih je skozi leta nabralo za celo knjigo in jih je Ivan tako rad pripovedoval.

Dragi Ivan, kamorkoli se v naših krajih ozremo, povsod vidimo sledi tvojega dela. S tvojo pomočjo smo gradili domove, poti in ceste, dvorišča, škarpe. Če je bilo treba kaj podreti, premakniti, prepeljati, smo se lahko zanesli na tvojo preudarnost in strokovnost, s katero si se loteval dela.

Poleg domačih in sorodnikov, te bodo neizmerljivo pogrešali Ločani. Sosedje in prijatelji so te zelo cenili in spoštovali. Pretreseni ob izgubi prijatelja, ti sporočajo: «Poslavljamo se od sovaščana, prijatelja, dobričina in veseljaka. Takih je zelo malo, ki bi v življenju toliko prispevali za dobrobit ostalih vaščanov in okolice. Mislimo, da ni v vasi nikogar, ki mu ne bi pomagal pri izgradnji hiše ali gospodarskega poslopja. Vedno je imel v mislih, da se z dobro voljo da vse izboljšati. Vedno je bil za napredek. Nikoli mu ni bilo težko it pozno spat ali zgodaj vstat, samo, da je bil sosed srečen. To je bilo njegovo zadovoljstvo in zadovoljstvo nas vseh. Če bi hoteli še naštevati, bi se vsi že malo postarali. Bil je dobričina in veseljak. Brez njega ni bilo prave prireditve, pa naj si bo ohcet, postavljanje mlajev, veselica ali privat družba. Vedno je bil poln veselja in zadovoljstva. Upamo, da bo njegova dobrota in veselje nam v poduk. Hvala mu.»

Zares velika praznina nastane v svetu, ko odide en sam človek. (Dante)

Ivan, zbogom! Naj ti bo lahka domača zemlja.

Govor je napisala in ob slovesu prebrala Mojca Beguš Tič.

POSLOVILNI GOVOR – KARLA ŠINKOVEC

*Dan je drugačen kot vsi,
veter v travah stoji,
daleč oblaki so šli.*

*Dan je drugačen kot vsi,
saj ima modre oči,
in se smeji mi kot ti.*

*Dan je drugačen kot vsi,
sonce v zenitu gori,
dlan mi po tebi diši.*

*Dan je drugačen kot vsi,
Ptica nad nami leti,
Še si želim tvojih dni.*

(F. Lainšček)

Draga Karla, moja tovarišica Karla,

pred malo več kot mesecem dni sva se zadnjič srečali. Bežno. Pozdravili sva se, zaželela sem vam vse dobro in rekla, da vas pokličem. Nisva se slišali. Sva si pa izmenjali sporočila ob vašem rojstnem dnevu.

Alenkin sporočilo, da ste se poslovili, me je presenetilo, a hkrati pomirilo, saj vem, da vam je bilo prihranjeno mnogo težkih in bolečih trenutkov.

Poznali sva se dolgo. Jeseni 1978 sem bila kot prvošolka med vašimi prvimi učenci v Krašnji. Spomnim se vas kot prijazne in potrpežljive učiteljice. Imela pa ste še toliko drugih talentov, katere sem skozi leta kot vaša sokrajanka, soigralka v kulturnem društvu ter nenazadnje prijateljica vaše Alenke, imela priložnost spoznati.

Karla se je rodila 27. oktobra 1949 v Motniku. Otroštvo je skupaj z mlajšo sestro Polči preživljala v Domžalah. Oče Polde je bil železničar, mama Slavica, ki je prav tako kot on, prihajala iz Motnika, pa je po rojstvu obeh deklic ostala doma in s pletenjem in skrbnim gospodinjstvom prispevala k družinskemu proračunu. V Karlinih najstniških letih se je družina preselila v Trzin, kjer je oče dobil stanovanje na železniški postaji. Karla je osnovno šolo končala v Domžalah, na osnovni šoli Vencija Perka. V Trzinu pa se je vključila v dramsko skupino in z velikim veseljem sodelovala v predstavah. Njena srčna, skrita želja je bila, da bi postala igralka. Vendar stvari so se zasukale drugače in vpisala se je na Pedagoško gimnazijo, kasneje pa študij nadaljevala na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Že v času študija je spoznala svojega bodočega moža Acota. Študijske obveznosti je kaj kmalu usklajevala z družinskimi obveznostmi. Hčerke Alenke sta se Karla in Aco razveselila na Miklavža, 1971 leta. Še kot absolventka se je zaposlila v osnovni šoli Laze nad Logatcem. Mlada družina je stanovala v Logatcu, vendar si je Karla želela nazaj, bliže kraju, kjer je preživljala otroštvo. Prijavila se je na razpis za učiteljico razrednega pouka v Krašnji, kjer jo je poleg službe čakalo tudi šolsko stanovanje. Kmalu se je privadila na nov kraj in se tudi vključevala v življenje ožje lokalne skupnosti. Kot članica kulturnega društva je sodelovala pri gledaliških predstavah. V šoli je vodila likovni in zeliščarski krožek. Njene pravljичne urice so učenci radi obiskovali saj so jih poleg pravljice očarale krasne Karline risbe in slike. Vsa leta se je udeleževala likovnega tečaja, ki ga je prav tako organiziralo kulturno društvo in sodelovala na extemporih.

V Krašnji se je Karla dobro počutila in odločitev, da si tu sezidajo hišo, ni bila težka. Še posebej, ker so se maja 1985 razveselili sina Martina. Nov dom so si zgradili na hribu ob cesti na Golovec. Hiška obdana s travniki in bližnjimi gozdovi je bila kot nalašč zanj, rada je imela mir med opazovanjem narave in živali. Uživala je na sprehodih po gozdu, vedno na preži za gobami. Ob hiši si je uredila vrt, kjer so svoje mesto dobila tudi najrazličnejša zelišča. Od upokojitve dalje, se je najbolje počutila doma. Njen dom je bil njeno kraljestvo, kamor je z veseljem sprejela oba vnuka, Rožleta in Tinkaro. Njuna Karli, kot sta jo klicala, je imela vedno čas zanju. Skupaj so ustvarjali, risali, gledali kvize, z Rožletom je rada odigrala partijo šaha, s Tinkaro spomin. Tudi pri šolskih nalogah jima je z veseljem pomagala. Ponosna je bila na vsako njuno lepo oceno, tako kot je bila ponosna na svoje učence, ko je videla, da so odrasli v odgovorne mlade ljudi.

Po Acotovi smrti sta za hišo skrbela skupaj z Martinom. Povezovala ju je iskrena bližina in skrb drug za drugega. Njuna vez je bila polna toplote, spoštovanja in hvaležnosti. Zelo pa se je razveselila tudi tega, da sta si pri njej Alenka in Sašo uredila stanovanje. Tako je imela vse svoje najdražje ob sebi. Vedno se je razveselila sestrinega obiska, saj sta bili vse življenje zelo povezani.

Stik s sovaščani je ohranjala predvsem skozi sodelovanje v gledališki skupini. Karla je od leta 2013 sodelovala prav v vsaki predstavi, razen pri zadnji, ko je že čutila, da ji zdravje peša. S težkim srcem je odklonila sodelovanje. Vendar si je igro ogledala. Vesela sem bila njenega odziva. Njeno čutenje mi je zares veliko pomenilo.

Draga Karla, hvala vam za vse sledi, ki ste jih pustili v našem kraju, v šoli, na odru in v srcih vseh, ki smo vas poznali. Hvala za potrpežljivost, ustvarjalnost, za dobroto in za vsak nasmeh, s katerim ste znali polepsati dan.

Odhajate tiho, tako kot ste živeli – skromno, z mislijo na druge in z nežnim korakom, ki nikoli ni delal hrupa, a je vedno puščal toplino.

Vem, da boste še naprej živeli v zgodbah, ki jih bomo pripovedovali, v risbah in predstavah, ki ste jih soustvarjali, in v vseh trenutkih, ko se bomo spomnili vaše iskrenosti in dobrega srca. Naj vas spremlja mir, ki ste si ga zaslužili.

Počivajte v miru, draga Karla in hvala za vse.

Govor je napisala in ob slovesu prebrala Mojca Beguš Tič.

Zahvala

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in našo Karli pospremili na njeno zadnjo pot. Vaše besede sočutja, objemi, molitve in sveče so nam pomenili več, kot lahko izrazimo z besedami.

Hvala Simoni Pervinšek, Evi Pervinšek in Urši Kropivšek Robinik za vso pomoč in podporo. Iskrena hvala dr. Lobodi in patronažni sestri Mateji za skrb, obisk v Karlinih zadnjih dneh. Posebna zahvala Mojci Beguš Tič za čudovito zapisane in ganljivo prebrane poslovilne besede, ter gospodu župniku Gregorju Luštreku za tolažilne misli in lep obred.

Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Vrbančič za spoštljiv pristop.

Vsi njeni

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V MESECU SEPTEMBRU 2025

ŠD Krašnja je v sodelovanju s Podružnično OŠ Krašnja, ravno v času, ko se je začelo novo šolsko leto, v glasilu Društveni informator objavilo nagradno križanko. Do konca meseca novembra so na naslov društva prispele le štiri rešitve nagradnih gesel. Vsa so bila pravilno rešena. Geslo se je glasilo: **VESELO NAZAJ V ŠOLO**.

Tri obljubljenе nagrade, ki jih je prispevalo ŠD Krašnja, bodo prejeli:

1. nagrada: dežnik ŠD Krašnja prejme ANICA PODBELJŠEK, Blagovica 6 a 1223 Blagovica;
2. nagrada: brisačo ŠD Krašnja prejme JERCA BRCAR, Krašnja 76 1225 Lukovica;
3. nagrada: majico ŠD Krašnja prejme JOŽICA CERAR, Krajno Brdo 7 1225 Lukovica;

Vsem prejemnikom nagrad iskreno čestitamo in jim sporočamo, da nagrade lahko prevzamejo po predhodnem telefonskem dogovoru. **Pokličite številko 041 292 550 – Darko Tič, predsednik društva.**

Vsem našim učenkam in učencem v tukajšnji šoli in seveda tudi vsem učiteljicam in učiteljem pa še naprej želimo, da bo vse šolsko leto minevalo veselo in uspešno.

Marjan Štrukelj

VABLJENI K REŠEVANJU PRAZNIČNE NAGRADNE KRIŽANKE ŠD KRAŠNJA.

Mesec december je. Hladnejša jutra, dnevi, večeri in noči,..... še bolj pa praznično okrašeni domovi, znotraj in zunaj njih, nas v vsakem trenutku navdajajo z mislimi in prelepimi prazničnimi občutki v pričakovanju božičnih in novoletnih praznikov.

Neštetokrat si bomo segli v roke in si voščili **MIREN BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2026!!!**

V ŠD Krašnja upamo, da bomo tudi v novem letu svoje člane, krajanje in številne ostale društvene prijatelje razveseljevali z aktivnostmi. Kot vedno, z največjo željo, da bi vam omogočili čimbolj aktivno telesno vadbo, ki je nesporno, zelo pomembna za zdrav način življenja in seveda tudi za prijetna in prijateljska druženja. Še naprej bomo skušali po najboljših močeh osnovni društveni program dopolnjevati z urejanjem in založništvom glasila Društveni Informator, ki že skoraj tri desetletja, še predvsem pa v zadnjih dvajsetih letih ustvarja neprecenljiv arhiv dogodkov, ki se navezujejo predvsem na našo Krajevno skupnost.

Tudi tokratna nagradna križanka naj vam v teh prazničnih dneh polepša prosti čas.

Vaše rešitve nagradnega gesla pošljite najkasneje do konca meseca februarja 2026 na naslov: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica ali jih oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.

Tudi tokrat bomo izmed vseh pravilno rešenih gesel izžrebali tri nagrajence. Nagrade bo prispevalo ŠD Krašnja in sicer brezplačni avtobusni prevoz na izlet v vasico Kamnje v Vipavski dolini, kjer se bo društvo na velikonočni ponedeljek, 6. aprila 2026 udeležilo Velikonočnega pohoda na Malo goro in tradicionalnega srečanja z dolgoletnimi prijatelji – planinci PS Kamnje.

Pri reševanju nagradne križanke vam želimo veliko prijetnih trenutkov in tudi sreče.

Marjan Štrukelj

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA,
Krašnja 14, 1225 Lukovica
Zakoniti zastopnik: predsednik društva Darko Tič, tel.: 041 292 550
Uredništvo - telefon: 070 777 673 (Martin Šinkovec)
Uredništvo - telefon: 041 612 702 (Marjan Štrukelj)
splet: sd-krašnja.org

Glasilo izdaja Športno Društvo Krašnja v nakladi 80 izvodov.

Tisk:
IM DESIGN reklamni napisi Irena Flerin s.p.,
Bistriška cesta 11, 1230 Domžale

Martin Šinkovec - urednik
Marjan Štrukelj - pomočnik urednika
Gasper Korošec - tehnični urednik

Dopisniki:
Aleš Mežnaršič, Bernard Rožman, Franc Novak, Helena Urbanija, Jure Jamšek, Katarina Bergant, Lucija Vida, Marjan Štrukelj, Metka Jamšek, Mojca Avbelj Korošec, Mojca Beguš Tič, Natalija Mlakar Butalič, Petošolci, Robi Pervinšek, Simona Pervinšek, Tina, Učiteljici OPB

Fotografije:
Drago Juteršek, Facebook župnjica Ihan, Helena Urbanija, Katarina Bergant, Katarina Bergant, Meta Adamič Bahl, Mojca Avbelj Korošec, Mojca Zavbi Tič, Petra Capuder, PGD Arhiv, Romana Močnik Zavbi, Vesna Prevolnik

							MESTO V NAŠIH ALPAH NA B	NOGOMETAŠ DERVIŠEVIČ	MESTO V SEVERNI MAKE-DONIJI	ANTON TROST		PREBIVALEC MURSKÉ SOBOTE	ARABSKI ŽREBEC	PISATELJ LAINŠČEK	PREBIVALEC IRAKA	ČASOVNI TERMIN, OMEJENO TRAJANJE
							MOČVIR-NAT SVET (REDKO)					DRAG KAMEN MODRE BARVE				
							ZIDNA OBLOGA IZ MALTE					BASKOVSKI PESNIK				
							ZA POLTON ZVIŠANI H			MIHA BALOH			ŽIVAL S KLEŠČAMI			
							MILAN OSTERC			ŽRELO OGNJENIKA			ŽUPANČIČ ANDREJ			
																URBAN KODER
	NEKD. FR. SMUČAR (CHRISTOPHE)	ŽOGA IZVEN IGRIŠČA, AVT (IZVIR.)	NA KONCIH PORAZANE ALGE	KRATEK MOŠKI PLAŠČ, SUKNJIČ	EL. NABIT DELEC			SEVEDA, ZAKAJ PA ...				ZAČETEK ČAKANJA			ADOLF URNAUT	
					POPOLNO UJEMANJE			PSIČEK				ŽENSKA, KI IGRA			ŽELEZOV OKSID	
	RAHLO SPANJE						JANKO KERSNIK		KOREJSKI AVTOMOBIL				RIBONUK-LEIN. KISL.			
							PODREDNI VEZNIK		PETER AMERŠEK				KONICA, BODICA			
	MESTO V UKRAJINI (DONEŠKI BAZEN)							U S PRE-GLASOM IN FOSFOR		NARAVNO GNOJILLO					POTEG Z OSTRIM PRED-METOM	MOŠKI POTOMEČ
	FRANCOSKI IN LATINSKI VEZNIK			BARVA IGR. KART				FILMSKA ZVRST					ATIPICNA PLJUČNICA			
				EVROPSKI VELETOK				MAŽILO, KREMA					STANE OMERZU			
	AVSTRJ. GLED. REZISER (LEON)	ZGORINJE OKONČINE					MATJAŽ AMBROŽIČ		VZHOD (ANG.)						EDDIE IRVINE	
		KMEČKO VOZILO					KENAN EVREN		GUSTAV KRKLEC						KOPNO V MORJU	
	FRANC. SLIKAR, NAIVEC (JEAN)				ATA, OČE			DEL SAPNIKA, LARINKS					ORG. ZDR. NARODOV			
					SREDIŠČE VRTENJA								OTOK V JADRANU			
	PONOSEN ČLOVEK							POSLANEC (FRANCI)					BOR TUREL			VZDEVEK SLIKARJA DORETA KLEMENČ.
								PRISLOV KRAJA								
	PAVLE ZIDAR			GLAVNI ŠTEVNIK, 100			ALAIN TANNER		KAZALNI ZAIMEK				GEOME-TRIJSKI LIK			
							ŽENSKA, KI SE RADA SMEJE		IGRANJE KART				OZNAKA ZA DANSKO			
						NICK SUZUKI		ULTRA KRA-TKI VALOVI				GLAVNO MESTO SENEGALA				
						STARA MAMA, BABICA			ALENKA ARKO						JOŽA VILFAN	
									ERNST TOLLER							
						GIBANJE ZRAKA					IGOR MAJČEN					
						ITALIJANSKI PISATELJ - UGO (1871-1946)										
						IME LA JE RDEČ ... ZA NOHTE			ANTON MEDVED							
								RICHARD NIXON								
						EL DA VILER		ROBERT NOZICK			FRANCOSKI IN LATINSKI VEZNIK					
								ANTON TROST								
						IZDELAVA TKANIN NA STATVAH										
						OVS PO ANGLEŠKO			FRANCOSKI IN LATINSKI VEZNIK							
																

NAGRADNI KUPON
DECEMBER 2025

Ime in priimek:

Naslov:

Kontakt (e-mail ali tel.):

Nagradno geslo: